

परळीत खून तर बीडमध्ये महिला होमगार्डचा आढळला मृतदेह

बीड /परळी (सरकार) परळी (सरकार): तालुक्यातील रत्ननगर तांड्यात एका तरुणाची प्रेमप्रकरणाच्या संशयावरून कोयत्याने वार करून हत्या केल्याची धक्कादायक घटना समोर आली आहे. ही घटना परिसरात खळबळ उडवणारी ठरली असून, स्थानिक नागरिकांमध्ये भीतीचे वातावरण पसरले आहे. मृत तरुणाचे नाव भीमराव शिवाजी

राठोड असून, आरोपीचे नाव अनिल चव्हाण आहे, जो घटनास्थळावरून अद्याप फरार आहे. तर परळी येथील शिवाजीनगर पोलीस ठाण्याच्या हद्दीत एका महिलेच्या बेपत्ता असल्याबाबत तक्रार काल दाखल करण्यात आली होती. आज सकाळी सदर महिलेचा मृतदेह आढळून आल्याने खळबळ उडाली आहे.मयत महिला गेवराई

येथे होमगार्ड असल्याचे कळते. अयोध्या राहुल व्हरकटे (वय-२६) असे मयत महिलेचे नाव आहे. आज सकाळी बीड तालुक्यातील पांगरीच्या पुढे असलेल्या एका नाल्यात अयोध्या यांचा मृतदेह आढळून आला आहे. सध्या घटनास्थळी शिवाजीनगर पोलिस आणि स्थानिक गुन्हे शाखेचे टीम पोहचली असल्याचे

कळते.दरम्यान अयोध्या यांच्या मृत्यु मागेचे कारण अद्याप समोर आलेले नाही. शिवाजीनगर पोलीस याप्रकरणाचा पुढील तपास करीत आहेत. मिळालेल्या माहितीनुसार अयोध्या यांच्या मिसिंग बाबत शिवाजीनगर ठाण्यात तक्रार देण्यात आली होती. दोन दिवसांपासून त्या बेपत्ता होत्या.वासनवाडीच्या पुढे पांगरी जवळील एका नाल्यात अयोध्या

यांचा मृतदेह आढळून आल्यामुळे एका महिलेची चौकशी देखील सुरू आहे. या घटनेमागे हत्याचा संशय व्यक्त करण्यात येत असून पोलीस पुढील तपास करीत आहेत.स्थानिक पोलिसांच्या माहितीनुसार, अनिल चव्हाण आणि भीमराव राठोड यांच्यात घरगुती वाद सुरू होता. हा वाद अनेक दिवसांपासून सुरू होता आणि यावरून अनिल चव्हाणने

भीमरावला संपवण्याचा कट रचला. घटनेच्या दिवशी अनिलने भीमरावला रत्ननगर तांड्यात बोलावले. या भेटीत दोघांमध्ये पुन्हा एकदा वाद पेटला. बाचाबाची झाली आणि नंतर हाणामारीत रूपांतर झालं. या हाणामारीदरम्यान अनिलने जवळच असलेला कोयता उचलून भीमरावच्या डोक्यात अनेकदा वार केले. यात भीमराव

गंभीर जखमी झाला आणि घटनास्थळीच मृत्यू झाला. घटनेनंतर आरोपी अनिल चव्हाण घटनास्थळावरून फरार झाला आहे.

घटनेची माहिती मिळताच स्थानिक पोलिसांनी तातडीने घटनास्थळी धाव घेतली. त्यांनी पंचनामा करून मृतदेह ताब्यात घेतला आणि शवविच्छेदनासाठी पाठवला. पोलिसांनी आरोपी अनिल चव्हाणच्या शोधासाठी विविध पथके रवाना केली आहेत. या हत्येच्या घटनेमुळे रत्ननगर तांडा आणि आसपासच्या परिसरात तणावाचे वातावरण निर्माण झाले आहे. स्थानिक नागरिक आणि शेजारी घबराटलेले आहेत. पोलिसांनी येथील नागरिकांना शांत राहण्याचे आवाहन केले आहे आणि घटनास्थळी अधिक सुरक्षाबळ तैनात केले आहे.

पोलिसांनी या प्रकरणी तातडीने सखोल तपास सुरू केला आहे. आरोपीच्या शोधासाठी सीसीटीव्ही फुटेज, शेजारींचे बयान आणि मोबाइल लोकेशन यांचा आधार घेतला जात आहे. तसेच, पोलिसांनी हा प्रकरण गंभीरतेने हाताळत अनिल चव्हाणला लवकर पकडण्यात येईल असे सांगण्यात येत आहे. बीड जिल्ह्यात वारंवार घडणाऱ्या गुन्हेगारी घटनांनी टोक गाठले असून किरकोळ कारणांनी होणाऱ्या मारहाणीपासून, दिवसाढवळ्या हत्या, खून, मारहाणीचे व्हिडिओ व्हायरल करणे, लैंगिक अत्याचार, फसवणूक अशा कितीतरी घटना वारंवार समोर येत असल्याने गुन्हेगारांना पोलिसांचा धाक उरलाय की नाही? असा सवाल पुन्हा एकदा उपस्थित होतोय.

आरोपी

मयत

सायं.दैनिक बीड ■ E-mail : beedsarkar @ Gmail.com ■ किंमत: १ रु. ■ पाने : ४

सरकार

संपादक-आदोडे साहस

Evening Daily beedsarkar

बीड महाराष्ट्र

■ वर्ष १२ वे ■ अंक ३०९ वा ■ गुरुवार २१ ऑगस्ट २०२५

■ RNI NO. MAHMAR/2012/49908पोस्टल दिनांक २२ ऑगस्ट २०२५

पाने ४ किंमत १ रु.

Beed MAHARASHTRA ■ Year 12 Issu 309 ■ Thursday 21 August 2025

■ RNI NO. MAHMAR/2012/49908 ■ पोस्टल क्रं.No.L/SB/Beed/RNP-248/2025-2027

बीडमध्ये वाळू माफियांचा उच्छाद

हिरापूर,कुक्कडगाव,खुंडस अवैध वाळू उपसा वाहतूक

बीड (सरकार): बीड तालुक्यात महसूल विभागाच्या दुर्लक्षामुळे आणि करून नंतर ती मध्यरात्री मोठ्या वाहनातून आणली जात आहे. तर तलाठी, मंडळाधिकारी यांच्या आशीर्वादाने गेवराईमधून थेट वाळू रात्री, अपरात्री बीडमार्गे विविध ठिकाणी साठे करून ठेवण्याचा गंभीर प्रकार समोर येत आहे. तर बीड तालुक्याच्या हद्दीवर असलेल्या हिरापूर नदीतूनही बेसुमार वाळूचा उपसा करून त्याच परिसरात साठा

करून नंतर ती मध्यरात्री मोठ्या वाहनातून आणली जात आहे. तर तलाठी, मंडळाधिकारी यांच्या आशीर्वादाने कुक्कडगाव, खुंडस या ठिकाणाहून जे सी बी ने अवैधरित्या वाळूने उपसा करून ही वाळू अवैध रित्या वाहतुक केली जात आहे. याची पूर्व कल्पना पिंपळनेरचे पोलीस

पिंपळनेर पोलीस ठाण्याच्या आशीर्वादाने कुक्कडगाव, खुंडस या ठिकाणाहून जे सी बी ने अवैधरित्या वाळूने उपसा करून ही वाळू अवैध रित्या वाहतुक केली जात आहे. याची पूर्व कल्पना पिंपळनेरचे पोलीस

निरिक्षक महसूल विभागाचे तलाठी, मंडळाधिकारी, ग्रामसेवक यांना माहिती आहे. गंभीर बाब म्हणजे कारवाई करायचे सोडून मेखले नावाच्या बिटामध्ये हा गंभीर प्रकार चालू असताना पिंपळनेरचे पीआय मात्र बिट अंमलदाराला पाठीशी घालून अवैध वाळू उत्खनन वाहतूक, आणि वाळू माफियांकडे दुर्लक्ष करण्याचा जाणून बुजून प्रयत्न करतायेत की काय ?

असा प्रश्न उपस्थित होत आहे. त्यामुळे बीड तहसीलदार व पोलीस प्रशासनाने या गंभीर बाबीची दखल घेऊन मध्यरात्री बीड तालुक्यात होणाऱ्या अवैध वाळू उत्खनाला रोख लावण्यासाठी पाऊले उचलावीत अशी चर्चा होत आहे. बीड तालुक्यात महसूल विभागाच्या आशीर्वादाने वाळू माफियाने संध्याकाळी दहा ते पहाटे

पाच वाजेपर्यंत अक्षरशः उच्छाद मांडला आहे. गेवराईमार्गे बीडमध्ये अवैधरित्या वाळू मोठ्या वेगाने आणली जात आहे एवढेच नव्हे तर हिरापूर, कुक्कडगाव, खुंडस येथील सिंदफणा नदीमधून जेसीबीच्या माध्यमातून वाळू काढण्याचा गंभीर प्रकार केला जात आहे. मात्र पिंपळनेर पोलीस ठाण्याचे पोलीस निरीक्षक जाणून बुजून झोपेचे सोग घेत आहेत का? असा सवाल उपस्थित होत आहे. बिट अंमलदार नेखले यांच्या बिटात राजरोजपणे वाळू

उपसा सुरू असताना हा बिट अंमलदार फिरकतच नसल्याचे बोलले जात आहे. त्यामुळे पोलीस अधिकांनी पिंपळनेरच्या पोलीस निरीक्षकसह बिट अंमलदाराला योग्य खमंग सूचना द्याव्यात. त्याचबरोबर बीड तहसीलदार यांनी वरील ठिकाणी कारवाई करण्यासाठी प्रयत्न करावेत. त्याच बरोबर मोठ्या प्रमाणात शहरात विविध ठिकाणी वाळू साठे करून ठेवले आहेत त्याची गुप्त माहिती घ्यावी आणि ही वाळू जप्त करून शासन दरबारी ठेवावी अशी चर्चा होत

असताना बीड तालुक्यात वाळू पकडण्यासाठी रात्री अपरात्री बीड तहसीलदार यांनी यंत्रणा उभा करावी . जी यंत्रणा सक्षम असावी, कुठल्याही वाळू माफिया किंवा अधिकाऱ्याशी संबंध नसावा. एवढे करूनही जर शहरात वाळू साठे झाले तर या सक्षम अधिकारी, कर्मचाऱ्याविरुद्ध कारवाई करावी आणि बीडमध्ये येणाऱ्या वाळू माफियांचे वाहनाचे लॉडें थांबविण्यासाठी बीड तहसीलदार काय प्रयत्न करतात याकडे तालुक्याचे लक्ष लागले आहे.

जिल्हा परिषदेच्या शाळा दुरुस्त करण्याच्या मागणीसाठी 'आप'ने जि.प.समोर केले 'झोप काढू' आंदोलन

बीड (सरकार): जिल्ह्यामध्ये जिल्हा परिषदेच्या शाळांची दुरुवस्था सुधारण्यासाठी आणि त्यांना आवश्यक मूलभूत सुविधा पुरवण्यासाठी आम आदमी पार्टी (आप) ने 'झोप काढू' आंदोलन करण्यात आले. महाराष्ट्र प्रदेश सचिव सुग्रीव मुंडे महाराष्ट्र सचिव या आंदोलनास आवर्जून उपस्थित राहिले व माजी सैनिक अशोक येडे, जे 'आप'चे जिल्हाध्यक्ष , यांच्या नेतृत्वाखाली हे आंदोलन करण्यात आले.

नसणे, तर काही शाळांमध्ये शिक्षकांची कमतरता अशा बाबी याच कारणामुळे, सरकारला जागे करण्यासाठी आणि या शाळा वाचवण्यासाठी उपाययोजना करण्याची आठवण करून देण्यासाठी २१ ऑगस्ट २०२५ रोजी सकाळी ११ ते दुपारी २ वाजेपर्यंत 'झोप काढू' आंदोलन करण्यात येणार आहे. हे निवेदन मुख्यमंत्री, पालकमंत्री, आणि शिक्षणमंत्री यांना बीडच्या मुख्य कार्यकारी अधिकाऱ्यामार्फत निवेदन मुख्यमंत्री शिक्षा मंत्री जिल्हाधिकारी महोदय मराठवाडा आयुक्त देण्यात आले आहे. या आंदोलनात जास्तीत जास्त नागरिकांनी सहभागी व्हावे, असे आवाहन 'आप'ने केले आहे.

यावेळी 'आप'चे जिल्हाध्यक्ष अशोक येडे, सहदेव खंडागळे, कैलासचंद पालीवाल, माऊली शिंदे, भीमराव कुठे जिल्हाध्यक्ष बामसेफ नितीन सोनवणे जिल्हाध्यक्ष ऑल इंडिया पेंथर नितीन जायभाय बीड शहर बचाव मंच डीजे तांदळे सर शिक्षक संघटना अशोक जोगदंड संतोष जोगदंड यांना सय्यद सादेक, शहराध्यक्ष मिलिंद पाळणे, रफिक पठाण, कृष्णा जगताप तालुकाध्यक्ष बीड, व्यंकट मुंडे परळी राजेश देशमुख परळी शहराध्यक्ष नासिर मुंडे साहेब केज तालुका अध्यक्ष सुहास चौधरी आष्टी तालुकाध्यक्ष रफिक पठाण अल्पसंख्याक विभाग प्रमुख डॉक्टर दीपक कोल्हारआणि आजम खान यांच्यासह अनेक कार्यकर्ते उपस्थित होते.

यावेळी 'आप'चे जिल्हाध्यक्ष अशोक येडे, सहदेव खंडागळे, कैलासचंद पालीवाल, माऊली शिंदे, भीमराव कुठे जिल्हाध्यक्ष बामसेफ नितीन सोनवणे जिल्हाध्यक्ष ऑल इंडिया पेंथर नितीन जायभाय बीड शहर बचाव मंच डीजे तांदळे सर शिक्षक संघटना अशोक जोगदंड संतोष जोगदंड यांना सय्यद सादेक, शहराध्यक्ष मिलिंद पाळणे, रफिक पठाण, कृष्णा जगताप तालुकाध्यक्ष बीड, व्यंकट मुंडे परळी राजेश देशमुख परळी शहराध्यक्ष नासिर मुंडे साहेब केज तालुका अध्यक्ष सुहास चौधरी आष्टी तालुकाध्यक्ष रफिक पठाण अल्पसंख्याक विभाग प्रमुख डॉक्टर दीपक कोल्हारआणि आजम खान यांच्यासह अनेक कार्यकर्ते उपस्थित होते.

मुंबई (सरकार): विधानसभा निवडणुकांपूर्वी महायुती सरकारची मुख्यमंत्री माझी लाडकी बहीण योजना सातत्याने चर्चेत आहे .आधी सरसकट मंजूरी आणि खात्यावर जमा होणाऱ्या लाभामुळे लक्षवेधी ठरणारी लाडकी बहीण योजना पडताळणीच्या फेरीत आणि नंतर अपात्र बहिणींच्या याद्यांमध्ये अडकली . निवडणुकांपूर्वी सरसकट महिलांना लाभ देणारे सरकार आता महिलांची गळती करत असल्याचा आरोप विरोधक करत आहेत . लाडकी बहीण योजनेवरून राज्यभरात गदारोळ पाहायला मिळत असताना आत राज्यभरात ११८३ जिल्हा परिषद

मुंबई (सरकार): विधानसभा निवडणुकांपूर्वी महायुती सरकारची मुख्यमंत्री माझी लाडकी बहीण योजना सातत्याने चर्चेत आहे .आधी सरसकट मंजूरी आणि खात्यावर जमा होणाऱ्या लाभामुळे लक्षवेधी ठरणारी लाडकी बहीण योजना पडताळणीच्या फेरीत आणि नंतर अपात्र बहिणींच्या याद्यांमध्ये अडकली . निवडणुकांपूर्वी सरसकट महिलांना लाभ देणारे सरकार आता महिलांची गळती करत असल्याचा आरोप विरोधक करत आहेत . लाडकी बहीण योजनेवरून राज्यभरात गदारोळ पाहायला मिळत असताना आत राज्यभरात ११८३ जिल्हा परिषद

कर्मचारी असलेल्या महिलांनी या योजनेचा लाभ घेतल्याचं समोर आलं आहे . बुलढाण्यात ही संख्या सर्वाधिक असून सोलापूर धाराशिव बीड लातूर या जिल्ह्यां मध्येही महिला कर्मचाऱ्यांनी सर्वाधिक लाभ घेतल्याची माहिती पुढे आली आहे . एका घरामध्ये

चौकशी करण्यास सुरुवात झाली आहे . यात आता जिल्हा परिषद कर्मचारी असलेल्या एक हजारहून अधिक महिलांचा समावेश असल्याचं उघडकीस आलंय . लाडकी बहीण योजनेच्या माध्यमातून राज्यात सध्या २ कोटी २९ लाख महिलांना लाभ मिळत आहे. मात्र, एकाच कुटुंबातील केवळ २ महिलांची छाननीचा निकष पूर्ण झाल्यानंतर आणखी लाखो महिला लाडकी बहीण योजनेतून वगळल्या जाणार आहेत. तर, जिल्हा परिषद कर्मचारी महिलांनाही आता योजनेतून वगळण्यात येईल. शासकीय सेवेत असणाऱ्या राज्यातील ११८३ महिला कर्मचाऱ्यांनी लाडकी बहीण योजनेचा लाभ घेतल्याचे समोर आले आहे. यामध्ये बीड जिल्हा परिषदे अंतर्गत येणाऱ्या १४५ शासकीय महिला कर्मचाऱ्यांचा समावेश आढळून आला आहे.

ब्राह्मण समाजाच्या महामंडळासाठी फडणवीसांकडून ६ आयएसएस अधिकाऱ्यांची नियुक्ती

मुंबई (सरकार): राज्यातील ब्राह्मण समाजाच्या सर्वांगीण प्रगतीसाठी स्थापन केलेल्या परशुराम आर्थिक विकास महामंडळाला अखेर गती मिळाली आहे. मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी या महामंडळावर तब्बल सहा वरिष्ठ सनदी अधिकाऱ्यांची संचालकपदी नियुक्ती केली आहे. निवडणुकीच्या पार्श्वभूमीवर विविध समाजघटकांना खुश ठेवण्याच्या राजकीय प्रयत्नांचा हा एक भाग असल्याची आता चर्चा सुरू झाली आहे, यामुळे ब्राह्मण समाजातील आर्थिकदृष्ट्या दुर्बल घटकांना दिलासा मिळणार आहे.

सत्ता वाटपाच्या सूत्रानुसार या महामंडळाचे अध्यक्षपद राष्ट्रवादी काँग्रेस (अजित पवार गट) ला मिळाले आहे. बदलापूरचे माजी नगरसेवक आशीष दामले यांची अध्यक्षपदी नियुक्ती आधीच झाली असली तरी संचालक मंडळाची निवड अनेक महिन्यांपासून रखडली होती. अखेर आता सहा शासकीय संचालकांच्या नियुक्त्यांमुळे महामंडळाच्या कामकाजाला वेग येणार आहे. मुख्यमंत्री फडणवीस यांनी 'मेमोरेंडम ऑफ असोसिएशन' आणि 'आर्टिकल्स ऑफ असोसिएशन' ला मंजुरी देताना सहा वरिष्ठ सनदी अधिकाऱ्यांची नियुक्ती केली. त्यात -

नियोजन विभागाचे अपर मुख्य सचिव - राजगोपाल देवरा कौशल्या विकास विभागाच्या अपर मुख्य सचिव - मनीषा वर्मा वित्त विभागाचे प्रधान सचिव - सोरभ विजय कृषी विभागाचे प्रधान सचिव - विकास चंद्र रस्तोगी उद्योग विभागाचे सचिव - वी. अन्बलगन इतर मागास बहुजन कल्याण विभागाचे सचिव - अप्पासो धुळाज यांचा समावेश आहे.

राज्यपालांच्या इच्छेनुसार सरकार चालवू शकत नाही विधेयकाची मंजूरी अनिश्चित काळासाठी रोखण्याचा अधिकार नाही-सर्वोच्च न्यायालय

नवीदिल्ली (वृत्तसंस्था) राज्यपालांच्या अधिकारांवरून सर्वोच्च न्यायालयात केंद्र सरकार पोस्टमन करता येत नाही, असे प्रतिज्ञापत्र सादर केल्यानंतर आता सर्वोच्च न्यायालयाने निवडून आलेली सरकारे राज्यपालांच्या इच्छेनुसार चालवू शकत नाहीत, अशा शब्दात भूमिका स्पष्ट केली आहे. जर राज्य विधानसभेने एखादे विधेयक मंजूर केले आणि दुसऱ्यांदा राज्यपालांकडे आले तर राज्यपाल ते राष्ट्रपतींकडे पाठवू शकत नाहीत, असेही सर्वोच्च न्यायालयाने नमूद केलं आहे.

राज्यपालांकडे चार पर्याय आहेत, विधेयक मंजूर करणे, मान्यता रोखणे, राष्ट्रपतींकडे पाठवणे किंवा पुनर्विचार करता येईल. विधानसभेकडे परत करणे. परंतु जर विधानसभेने तेच विधेयक पुन्हा मंजूर केले तर राज्यपालांना ते मंजूर करावे लागेल. सरन्यायाधीश बीआर गवई यांच्या अध्यक्षतेखालील पाच न्यायमूर्तींच्या खंडपीठाने म्हटले की, जर राज्यपालांनी पुनर्विचार न करता मंजुरी रोखली तर निवडून आलेली सरकारे राज्यपालांच्या

इच्छेवर अवलंबून राहतील. न्यायालयाने म्हटले की, राज्यपालांना अनिश्चित काळासाठी मंजुरी रोखण्याचा अधिकार नाही. सरन्यायाधीशांच्यातिरिक्त, या खंडपीठात न्यायमूर्ती सूर्यकांत, विक्रम नाथ, पीएस नरसिंह आणि एस चांदुरकर यांचा समावेश आहे. पाच न्यायमूर्तींच खंडपीठ आज सलग तिसऱ्या दिवशी 'राज्यपाल आणि भारताच्या राष्ट्रपतींनी विधेयक मंजूर करणे, रोखणे किंवा राखून ठेवणे' या प्रकरणाची सुनावणी सुरू ठेवेल.

बीज भांडवल योजनेसाठी बेरोजगार युवक युवतींनी अर्ज सादर करावेत

बीड (सरकार)विशेष घटक योजना (२०२५-२०२६ मध्ये साध्य झालेले लक्ष्य ८० लाभार्थी) स्वरूप:- प्रकल्प मर्यादा रु. ५००००/- पर्यंत.प्रकल्प मर्यादेच्या ५० टक्के पर्यंत अनुदान देण्यात येते व राहिलेली ५० टक्के रक्कम बँके मार्फत देण्यात येते. उदा. (२५ हजार अनुदान २५ हजार बँक रक्कम बँक कर्जावर बँकेच्या नियमा प्रमाणे व्याज आकारण्यात येते. कर्जाची परतफेड सर्वसाधारणपणे ३ वर्षात करण्याची आहे. बियाणे भांडवल योजना (२०२५-२०२६ उद्दिष्ट ८० लाभार्थी स्वरूप प्रकल्प मर्यादेच्या २० टक्के बीजभांडवल कर्ज महामंडळामार्फत ४ टक्के द.सा.द.शे. व्याज दराने देण्यात येते. सदर राशीमध्ये महामंडळाचे अनुदानाचा रु. १०,०००/- चा समावेश आहे. बँकेचे कर्ज ७५ टक्के देण्यात येते व सदर कर्जावर बँकेच्या नियमाप्रमाणे व्याज दर आकारण्यात येतो. महामंडळाचे व बँकेच्या कर्जाची परतफेड एकाच वेळेस ठरवून दिलेल्या समान मासिक हप्त्यानुसार तीन ते पाच वर्षांच्या आत करावी लागते.

अर्जदारास ५ टक्के स्वतः चा सहभाग भरावयाचा आहे. थोडक्यात बँक रक्कम ७५ टक्के महामंडळ २० टक्के व अर्जदाराचा सहभाग ५ टक्के एकूण १०० टक्के ।रहरवळीहर.।लिलवल.ळप या संकेतस्थळावर ऑनलाईन कर्ज मागणी कार्यालयात स्वतः सादर करावी. त्रयस्त व्यक्तीकडून अर्ज किंवा इतर वैधानिक दस्तावेज स्थिकारले जाणार नाहीत. याची नोंद घ्यावी. अधिक माहितीसाठी लाभार्थ्यांनी जिल्हा व्यवस्थापक महात्मा फुले मागासवर्ग विकास महामंडळ डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर सामाजिक न्याय मन्त्र, तळ मजला येथे संपर्क साधावा. असे आवाहन महात्मा फुले मागासवर्ग विकास महामंडळाचे जिल्हा व्यवस्थापक बीड यांनी प्रतिध्दी पत्रकाद्वारे केले आहे.

संपादकीय

स्वातंत्र्य दिनाची भेट

कपाळावर बसलेला विकसनशील राष्ट्राचा शिक्षा पुसून आणखी दोन दशकांनी ‘विकसित राष्ट्र’चा किताब अभिमानाने मिळवण्याचा दृढ संकल्प केलेल्या राष्ट्राच्या नेत्याने आपल्या स्वातंत्र्य दिनाला जसं भाषण करायला हवं, अगदी तसंच भाषण पंतप्रधान रॅमेंद्र मोदी यांनी लाल किल्ल्यावरून केलं. जगाची बदलती समीकरणं, वेगाने बदलत असलेलं तंत्रज्ञान, ऊर्जेचे बदलते स्रोत आणि स्वसंरक्षणासाठी देशाने अंगीकारलेली नीती या सर्वच महत्त्वाच्या मुद्द्यांचा ऊहापोह त्यांच्या दीर्घ भाषणात होता. मोदी यांनी काल तब्बल १०५ मिनिटं भाषण केलं. लाल किल्ल्यावरून पंतप्रधानांनी केलेल्या आतापर्यंतच्या भाषणातलं हे सर्वात दीर्घ भाषण होतं, असं सांगितलं जातं आहे. ते खरं-खोटं काहीही असो, ज्यांच्याकडे बोलण्यासाठी खूप सारे मुद्दे आहेत आणि ज्यांना ते यानिमित्ताने देशासमोर मांडायचे आहेत, त्यांचं भाषण दीर्घ होणारच! बदलतं तंत्रज्ञान आणि जगाची बदलती अर्थरचना हे आजचे कळीचे मुद्दे आहेत. संपूर्ण जग एका अस्थिर अवस्थेतून जात आहे. ही अस्थिरता केवळ हिसक घटनांमुळे किंवा युद्धामुळे आलेली अस्थिरता नाही. जगाची अर्थरचनाच बदलते आहे. नव्या युगात युद्ध आता युद्धभूमीपेक्षा आर्थिक आघाडीवर होणार आहेत. एकेकाळी जगावर ब्रिटिशांचा एकछत्री अंमल होता. त्यांच्या साम्राज्यावरचा सूर्य ढळत नव्हता, असं जगाच्या कानाकोपऱ्यांत पसरलेलं त्यांचं साम्राज्य होतं. दुसऱ्या महायुद्धानंतर इंग्लंडच्या या अर्थसत्तेला सुरंग लागला. अमेरिका ही नवी अर्थसत्ता उदयाला आली. आता ही अर्थसत्ताही ढळमळीत होतं आहे. सत्तेचा काटा आशिया खंडात सरकतो आहे, असं तज्ज्ञांचं मत आहे. त्यादृष्टीने चीनकडे पाहिलं जात आहे. भारतानेही सर्वाधिक वेगाने वाढणाऱ्या अर्थव्यवस्थेत तिसरं स्थान पटकावलं आहे. आणखी वरचा क्रमांक गाठण्याच्या दृष्टीने आपली वाटचाल सुरू आहे. म्हणजे आजच जगातील तीन मोठ्या अर्थव्यवस्थांपैकी दोन आशिया खंडातल्या आहेत. चीन आणि भारत हे दोन्ही देश अर्थव्यवस्थेच्या दृष्टीने जगातील दोन महासत्तांत गणले गेले, तर भौगोलिक, आर्थिक दृष्टीने जगाची संपूर्ण रचना बदलून जाणार आहे. देशाचे पंतप्रधान म्हणून मोदी या स्थितीत काय भाष्य करतात, याकडे न्हणूनच संपूर्ण जगाचं लक्ष लागलं होतं. पाकिस्तान हा भारताचा परंपरागत शत्रू आहे. त्याला अमेरिका आणि चीन या दोन्ही प्रबळ महासत्तांची फूस आहे, हे जगजाहीर आहे. पाकिस्तानचं नेतृत्व राजकीय नाही. ते खऱ्या अर्थाने लष्करच करत असतं. लष्कराच्या नीतीकल्पना, विचारप्रक्रिया आणि निर्णयक्षमता या राजकीय नेतृत्वापेक्षा अगदी भिन्न असतात. कोणत्याही मार्गाने का होईना, पाकिस्तानला अण्वस्त्रसज्ज करण्यात आलं आहे, ही वस्तुस्थिती आहे. भारताच्या कुरापती काढून भारताला सतत संव्रस्त ठेवण्याची जबाबदारी काही महासत्तांनी पाकिस्तानवर सोपवली आहे. भारताने त्याविरुद्ध थोडा आक्रमक पवित्र घेतला, तरी लगेच भारताला पाकिस्तानच्या अण्वस्त्र सज्जतेची भीती घालण्याचं काम याच महासत्ता करत असतात. अमेरिकेचे राष्ट्राध्यक्ष डोनाल्ड ट्रम्प यांची भारत – पाकिस्तानबाबतची नीती गेल्या काही महिन्यांत पूर्ण उघड झाली आहे. पाकिस्तानला सांभाळून घेताना भारताला आर्थिक अडचणीत आणणाऱ्या ट्रम्प यांचा डावही आता स्पष्ट झाला आहे. त्यामुळे, पाकिस्तान आणि ट्रम्प यांना एकाचवेळी इशारा देणं आवश्यक होतं. मोदी यांनी तो आपल्या नेहमीच्या शैलीत स्पष्ट आणि खणखणीत शब्दांत दिला, हे बरं झालं. कोणत्याही राष्ट्राची ताकद त्याच्या राष्ट्रप्रमुखाच्या भाषेतूनच प्रतीत होत असते. मोदी यांची कालची भाषा या गृहितकाला पुष्टी देणारीच होती. अमेरिकेने आधी आयात कर आणि नंतर दंड रक्कम लावण्याची जी आगळीक केली आहे, त्याने दबून जाणारा भारत नाही. अमेरिकेच्या या पावलांनी भारताचं; भारतातल्या काही क्षेत्रांचं, त्यातल्या प्रमुख घटकांचं नुकसान होणार आहे, हे उघड आहे. भारताच्या सकल राष्ट्रीय उत्पादन आणि उत्पन्नावही त्याचा दुष्परिणाम होण्याची शक्यता आहेच. पण, जेव्हा देशाच्या सार्वभौमत्वाचा प्रश्न येतो, तेव्हा अशा अडथळ्यांवर मात करण्यासाठी दुप्पट ताकदीने उभं राहावं लागतं. पूर्ण आत्मविश्वासाने नवे पर्याय शोधावे लागतात. मोदी यांच्या भाषणात हा निर्धार उघड झाला, हीदेखील तमाम भारतीयांसाठी खूप समाधान देणारी बाब ठरणार आहे.

अमेरिकेने सुरू केलेली आर्थिक दादागिरी आणि चीनबरोबरचं आपलं मर्यादित सख्य पाहता भारताला कधी नव्हे एवढ्या गांभीर्याने आत्मनिर्भरतेचा मंत्र जपावा लागणार आहे. देशाला जेव्हा धान्योत्पादनात स्वावलंबी होण्याची गरज होती, तेव्हा ’हरितक्रांती’, त्याला जोड देण्यासाठी पशुपालनाची ’श्वेतक्रांती’ आपण यशस्वी केली. मत्स्योत्पादन वाढवण्यासाठी ’नीलक्रांती’ची घोषणा झाली. पण, त्यात फार काही घडलं नाही. आता तंत्रज्ञान, विशेषतः संरक्षण सामग्री, खतं, औषध आणि ऊर्जा क्षेत्रात भारताला वेगाने आत्मनिर्भर होण्याची गरज आहे. मोदी यांनी त्यांच्या भाषणात या सगळ्याच क्षेत्रांचा ज्या प्राधान्याने आणि तपशीलवार उल्लेख केला, त्यावरून देशाचं नेतृत्व याबाबत किती सजग आहे, हे दिसून आलं. देशातील तरुणांना हेच मोठं आव्हानास आहे. देशाचे पंतप्रधान स्वातंत्र्यदिनी जे बोलतात, त्याची दखल विविध देशांत राजनैतिक पातळीवर घेतली जाते. देशाच्या क्षमतांविषयी जे बोललं जातं, ते देशातल्या नागरिकांच्या दृष्टीने महत्त्वाचं असतं. मोदी यांच्या भाषणात या दोन्ही गोष्टींचं भान होतं आणि भरभरून आश्वासनही होतं. देशाच्या ७९ व्या स्वातंत्र्य दिनाची हीच मोठी भेट म्हणावी लागेल.

अकाली केस पांढरे होण्याची समस्या चुकीच्या आहारामुळे आणि चुकीच्या जीवनशैलीमुळे होऊ शकते. नैसर्गिकरित्या केस काळे करण्यासाठी आवळा पावडर वापरता येते. आवळ्यामध्ये ॲंटिऑक्सिडंट्स आणि व्हिटॅमिन ई सारखे गुणधर्म असतात, ज्यामुळे केसांना अनेक प्रकारे फायदा होतो. केसांच्या वाढीसाठी आणि कोंडा मुक्त टाळूसाठी देखील हे फायदेशीर

महिलांसाठी सुपरफूड, हे महिलांना तंदुरुस्त ठेवतील आणि सौंदर्यात वाढ होईल

धावपळीच्या जीवनात महिलांचे जीवन अत्यंत व्यस्त असते. घरच्या लोकांची तसेच मुलांची आणि आता कामाची जबाबदारी आल्याने घर आणि ऑफिस सांभाळताना अनेक वेळा महिलांना त्यांच्या आरोग्याकडे लक्ष देता येत नाही, त्यामुळे आरोग्याच्या अनेक समस्या उद्भवू लागतात. निरोगी राहण्यासाठी महिलांनी सकस आहार घेणे आवश्यक आहे . मासिक पाळी, गर्भधारणा आणि रजोनिवृत्तीपर्यंत महिलांच्या आयुष्यात अनेक बदल होत असतात. अशा परिस्थितीत महिलांनी त्यांच्या जीवनशैलीत अशा काही सुपरफूडचा समावेश करणे आवश्यक आहे, जे त्यांच्या आरोग्याची आणि सौंदर्याची काळजी घेऊ शकतात.

महिलांसाठी सुपरफूड : टोमॅटो- टोमॅटो खाल्ल्याने त्वचा चांगली राहते आणि वृद्धत्वाची लक्षणे कमी होण्यास मदत होते. टोमॅटोमध्ये लाइकोपीन नावाचे पोषक तत्व असते, ज्यामुळे स्तनाचा कर्करोगाचा धोका कमी होतो. यामध्ये मजबूत ॲंटीऑक्सिडंट्स असतात जे हृदयरोगाशी लढण्यास मदत करतात.

बेरी- महिलांच्या आरोग्यासाठीही बेरीज खूप फायदेशीर असतात. स्ट्रॉबेरी, रास्पबेरी, ब्लूबेरी आणि क्रॅनबेरीमध्ये कॅन्सरविरोधी पोषक असतात. बेरी

व्हिटॅमिन सी आणि फॉलिक एसिडचा चांगला स्रोत आहेत. गरोदरपणातही बेरी खाण्याचा सल्ला दिला जातो. बेरीमध्ये वृद्धत्वविरोधी घटक देखील आढळतात. याशिवाय बेरी युरिनरी ट्रॅक्ट इन्फेक्शन कमी करण्यासही मदत करतात.

दूध- महिलांमध्ये कॅल्शियम आणि व्हिटॅमिन डीची कमतरता पुरुषांपेक्षा जास्त असते. अशा परिस्थितीत महिलांनी कमी फॅटयुक्त दूधाचा आहारात समावेश करावा. शरीरातील व्हिटॅमिन डी आणि कॅल्शियमची कमतरता दुधाने भरून काढता येते. व्हिटॅमिन डी महिलांमध्ये ऑस्टिओपोरोसिसचा धोका कमी करते. मधुमेह, मल्टिपल स्क्लेरोसिस आणि

स्तन आणि अंडाशयातील ट्यूमरचा धोका देखील कमी होतो.

बीन्स- बीन्समध्ये प्रथिने आणि फायबर मुबलक प्रमाणात असतात. बीन्समध्ये फॅट खूप कमी असते. बीन्स खाल्ल्याने हृदयविकार आणि स्तनाच्या कर्करोगाचा धोका कमी होतो. बीन्स महिलांसाठी सर्वात फायदेशीर आहे. ते खाल्ल्याने हार्मोनल बॅलन्स राहतो. बीन्स खाल्ल्याने ब्रेस्ट कॅन्सरचा धोकाही कमी होतो. बीन्स खाल्ल्याने खराब कोलेस्ट्रॉल कमी होते आणि पेरिमेनोपॉज दरम्यान हार्मोनल बदल स्थिर होतात.

दही- आपल्या आरोग्याची काळजी घेत महिलांनी दही अर्थात कमी चरबीयुक्त दह्याचा आहारात नक्कीच समावेश करावा. अनेक संशोधनात असे आढळून आले आहे की दही खाल्ल्याने स्तनाच्या कर्करोगाचा धोका कमी होतो. पोटाशी संबंधित समस्याही दही खाल्ल्याने दूर होतात. याशिवाय दही खाल्ल्याने अल्सर आणि योनीमार्गात संसर्ग होण्याचा धोकाही कमी होतो. हाडे मजबूत करण्यासाठी दही कॅल्शियमचा चांगला स्रोत आहे.

फॅटी फिश- जर तुम्ही मांसाहारी असाल तर आहारात माशांचा नक्कीच समावेश करा. महिलांनी त्यांच्या जेवणात सॅल्मन, सार्डिन आणि मॅकरेल मासे खाणे आवश्यक आहे. माशांमध्ये ओमेगा-३ फॅटी ॲसिड असते. यामुळे तुमच्या त्वचेशी संबंधित समस्या, हृदयविकार, पक्षाघात, उच्च रक्तदाब, नैराश्य, सांधेदुखी आणि जळजळ कमी होते. मासे खाल्ल्याने अल्झायमरच्या

त्वचा ग्लो करण्यासाठी सोयाबीनचा स्क्रब बनवा, त्वचा उजळेल

लघ्राचा हंगाम पुन्हा एकदा आला आहे, अशा परिस्थितीत महिला लग्नाला जाण्यापूर्वी तासनतास पार्लरमध्ये घालवत असतात आणि त्यांची त्वचा स्वच्छ आणि सुंदर बनवण्यासाठी विविध उत्पादनांचा वापर देखील करतात. आजकाल प्रत्येकजण झटपट त्वचा ग्लो मिळविण्यासाठी विविध त्वचेची काळजी घेणारी उत्पादने वापरतात. पण तरीही ती हवा तसा ग्लो मिळत नाही. यासोबतच या उत्पादनांमध्ये अनेक प्रकारची रसायने असतात ज्यामुळे त्वचेला नुकसान होते. अशा परिस्थितीत आपण घरगुती फेस पॅक किंवा स्क्रब वापरू शकता. आणि ग्लो मिळवू शकता.

आपण सोयाबीनच्या वड्या वापरून त्वचेसाठी फायदेशीर स्क्रब बनवू शकता. सोयाबीनमध्ये सर्व गुणधर्म आढळतात, ज्यामुळे आपली त्वचा तरण राहते. हा स्क्रब वापरल्यानंतर आपल्याला झटपट ग्लो मिळेल. कोणत्याही लग्नात किंवा पार्टीला जाण्यापूर्वी ते स्क्रब लावा असं केल्याने आपल्याला त्वचेवर बदल होताना दिसेल.फेस स्क्रब कसा बनवायचा ते बनवण्यासाठी खलबत्तात दोन ते तीन सोयाबीन टाकून बारीक करून पावडर बनवा. नंतर या पावडरमध्ये अर्धा चमचा खोबरेल तेल मिसळा. यामध्ये तुम्ही व्हर्जिन कोकोनट ऑईल देखील वापरू शकता.

हे कसे वापरायचे –

हे स्क्रब त्वचेवर लावण्यापूर्वी त्वचा हलकी ओलसर करा. त्यानंतर स्क्रबने चेहरा आणि मानेला चांगले मसाज करा. मसाज केल्यानंतर, एक मऊ कापड ओला करून त्वचा स्वच्छ करा. नंतर हातात थोडे बेसन घेऊन त्यात काही थेंब पाणी टाका, त्यानंतर या पेस्टने चेहरा धुवा. असे केल्याने त्वचेवरील अतिरिक्त तेल निघून जाईल.

येतो तिथे अंधार उरत नाही. त्याच्या घरातील अंधार गेला. प्रकाशाने घरं उजळून निघालं. इथे आपला देह म्हणजे घर आहे, अंधार म्हणजे अज्ञान आहे. साधूची भेट होईल, त्यावेळी आपल्या जीवनातले अज्ञान नाहीसे होईल. ज्ञानाच्या उजेडाने जीवन उजळून निघेल.ज्ञान प्राप्त झाल्यानंतर अज्ञान नाहीसं होतं. पण ज्ञान उरते. पायात काटा घुसला असेल तर तो दुस-या काट्याने काढून टाकावा लागतो. एकदा पहिला काटा काढला की दुसरा काटा आपण टाकून देतो. तो जवळ राहिला तर तो पुन्हा आपल्याला टोचण्याची शक्यता असते. तसे ज्ञानाने अज्ञान निघून गेल्यानंतर ज्ञानाची अहंता शिल्लक राहते. ती अहंता गर्वाला कारणीभूत ठरते.

साधूचा बोध झाल्यास ज्ञान तर प्राप्त असेल तर तो दुस-या काट्याने काढून टाकावा लागतो. एकदा पहिला काटा काढला की दुसरा काटा आपण टाकून देतो. तो जवळ राहिला तर तो पुन्हा आपल्याला टोचण्याची शक्यता असते. तसे ज्ञानाने अज्ञान निघून गेल्यानंतर ज्ञानाची अहंता शिल्लक राहते. ती अहंता गर्वाला कारणीभूत ठरते. साधूचा बोध झाल्यास ज्ञान तर प्राप्त असेल तर तो दुस-या काट्याने काढून टाकावा लागतो. एकदा पहिला काटा काढला की दुसरा काटा आपण टाकून देतो. तो जवळ राहिला तर तो पुन्हा आपल्याला टोचण्याची शक्यता असते. तसे ज्ञानाने अज्ञान निघून गेल्यानंतर ज्ञानाची अहंता शिल्लक राहते. ती अहंता गर्वाला कारणीभूत ठरते.

साधूचा बोध झाल्यास ज्ञान तर प्राप्त असेल तर तो दुस-या काट्याने काढून टाकावा लागतो. एकदा पहिला काटा काढला की दुसरा काटा आपण टाकून देतो. तो जवळ राहिला तर तो पुन्हा आपल्याला टोचण्याची शक्यता असते. तसे ज्ञानाने अज्ञान निघून गेल्यानंतर ज्ञानाची अहंता शिल्लक राहते. ती अहंता गर्वाला कारणीभूत ठरते. साधूचा बोध झाल्यास ज्ञान तर प्राप्त असेल तर तो दुस-या काट्याने काढून टाकावा लागतो. एकदा पहिला काटा काढला की दुसरा काटा आपण टाकून देतो. तो जवळ राहिला तर तो पुन्हा आपल्याला टोचण्याची शक्यता असते. तसे ज्ञानाने अज्ञान निघून गेल्यानंतर ज्ञानाची अहंता शिल्लक राहते. ती अहंता गर्वाला कारणीभूत ठरते. साधूचा बोध झाल्यास ज्ञान तर प्राप्त असेल तर तो दुस-या काट्याने काढून टाकावा लागतो. एकदा पहिला काटा काढला की दुसरा काटा आपण टाकून देतो. तो जवळ राहिला तर तो पुन्हा आपल्याला टोचण्याची शक्यता असते. तसे ज्ञानाने अज्ञान निघून गेल्यानंतर ज्ञानाची अहंता शिल्लक राहते. ती अहंता गर्वाला कारणीभूत ठरते. साधूचा बोध झाल्यास ज्ञान तर प्राप्त असेल तर तो दुस-या काट्याने काढून टाकावा लागतो. एकदा पहिला काटा काढला की दुसरा काटा आपण टाकून देतो. तो जवळ राहिला तर तो पुन्हा आपल्याला टोचण्याची शक्यता असते. तसे ज्ञानाने अज्ञान निघून गेल्यानंतर ज्ञानाची अहंता शिल्लक राहते. ती अहंता गर्वाला कारणीभूत ठरते.

जोखमीपासूनही तुमचे संरक्षण होते.

सोयाबीन- महिलांनी प्रथिने युक्त आहार घ्यावा. प्रथिने, लोह आणि व्हिटॅमिन बी असलेले अन्न तुम्ही अन्नात घेतले पाहिजे. सोयापासून बनवलेली उत्पादने जसे की सोया मिल्क, टोफू महिलांसाठी खूप फायदेशीर आहेत.

एवोकॅडो- हे एक अतिशय पौष्टिक फळ आहे, ॲंझेकॅडोमध्ये भरपूर फायबर, जीवनसत्त्वे, खनिजे आणि हेल्दी फॅट आढळते. महिलांसाठी एवोकॅडो खूप फायदेशीर आहे. एवोकॅडोमध्ये मोनोअनसॅच्युरेटेड फॅट्स (चणक्री) असतात. एवोकॅडोमध्ये फॉलिक ॲसिड भरपूर असते. त्यामुळे शरीरातील जळजळ होण्याची समस्याही कमी होते. एवोकॅडोमुळे हृदयरोग, मधुमेह, मेटाबॉलिक सिंड्रोम आणि कर्करोगाचा धोका देखील कमी होऊ शकतो.

आवळा- आवळा महिलांसाठी खूप फायदेशीर आहे. आवळ्यामध्ये सर्वात जास्त व्हिटॅमिन सी असते. आवळा रोज खाल्ल्याने तुमची प्रतिकारशक्ती मजबूत होते. आवळ्यामध्ये व्हिटॅमिन सी व्यतिरिक्त पोटॅशियम, कार्बोहायड्रेट, व्हिटॅमिन ए, बी, फायबर, प्रोटीन, लोह आणि मॅग्नेशियम आढळतात. आवळा पोटासाठीही खूप चांगला आहे.

हिरव्या भाज्या- महिलांनी हिरव्या भाज्यांचे भरपूर सेवन करावे. सर्व आवश्यक जीवनसत्त्वे हिरव्या भाज्यांमध्ये आढळतात. पालक महिलांसाठी चांगला स्रोत आहे. पालकामध्ये तुम्हाला प्रथिने, लोह, व्हिटॅमिन बी, कॅल्शियम आणि अनेक महत्त्वाची खनिजे मिळतात.

संपन्नतेसाठी होते वास्तूची मदत

समृद्ध आणि तुमची संपत्ती वाढविण्यासाठी, तुम्हाला कठीण परिश्रम घेणे आवश्यक आहे; परंतु तुम्हाला सर्व संपातून् व तुमच्या सभोवतालच्या प्रत्येक गोष्टीकडून नेहमी चांगले भाष्य आणि चांगल्या ऊर्जेची गरज आहे. तुम्ही किती कमाई करता आणि तुमच्या खर्चात किती कपात करत असाल, तरीही तुमच्या घरात किंवा कार्यस्थळी एक छोटा वास्तुदोष तुमच्या प्रगतीमध्ये अडथळा आणेल.

वित्तीय तज्ज्ञांकडून सांगण्यात आलेल्या अनेक सूचना व सल्ले आहेत, जे तुमच्या खर्चात कपात करण्यास तुम्हाला मदत करतील आणि सदर बचतीची रक्कम योग्य आर्थिक योजनांमध्ये गुंतवू त्यातून भविष्यात चांगल्या आर्थिक संपत्ती निर्मितीची अपेक्षा करता येते. पैसे बचत व वाढविण्याचे नेहमीचे प्रयत्न आणि चाचणी पद्धतीव्यतिरिक्त वैकल्पिक पद्धत आहे, जी आपल्या संपत्तीमध्ये वृद्धी करण्यास मदत करेल. एक योग्य वास्तू तुमच्या जीवनात बराच मोठा बदल घडवू शकते. यात तुमच्या जीवनाशी संबंधित प्रत्येक समस्येचे समाधान आहे. तुमचे घर व कार्यस्थळ थेट तुमच्या जीवनावर प्रभाव पाडतात. या दोन ठिकाणांपैकी कुठलाही वास्तुदोष तुमच्या जीवनात परिणामकारक ठरेल. तिथेच तुमची समस्या सुरू होते आणि तिथेच तुम्हाला त्या समस्येवरील उपाय मिळतील. जर तुम्हाला कोणत्याही समस्येचा सामना करण्यास सुरुवात झाली असेल, तर प्रमुख बदलांसाठी पुढे जाण्याअगोदर, तुमच्या घराची वास्तूची प्रथम तपासणी करा. तुमच्या घरासाठी एक योग्य वास्तू हे तुमचे भाष्य सुधारण्यासाठी व तुमच्या संपत्तीमध्ये वृद्धी आणण्यासाठीचे तुमचे पहिले पाऊल असू शकते.

संपत्ती मिळविण्यासाठी तुमच्या घराचे योगदान प्राप्त होईल, असे सर्वात सोपे मार्ग :

तिजोरीचे स्थान : तुम्ही तुमची पैशाची तिजोरी कधीही बीमखाली ठेवू नका, कारण त्यामुळे आर्थिक चणचण निर्माण होते. प्राधान्याने तुमच्या लॉकरची दिशा ही कुबेच्या दिशेनुसार म्हणजेच उत्तर दिशेने असावी; परंतु तुमच्या घराच्या स्थानानुसार व घरातील प्रमुख व्यक्तीच्या जन्मदिनांकाच्या आधारावर, तिजोरी विशिष्ट दिशेने ठेवावी.

आरशाचे स्थान : दुसरा उपाय म्हणजे, तुमच्या तिजोरीसमोर एक आरसा ठेवा, ज्यात तुमच्या तिजोरीची प्रतिमा दिसेल. हे तुमचा पैसा दुप्पट झाल्याचे प्रतीक आहे.

घरात एक फिशटॅंक (ॲक्विरियम) ठेवा. ते तुमच्या घरातील विविध वास्तूदोष सुधारण्यास मदत करते. सकारात्मक ऊर्जा प्राप्त करण्यासाठी ॲक्विरियम स्वच्छ व हवायुक्त राहील हे निश्चित करा. सकारात्मक ऊर्जेच्या निर्मितीसाठी तुमच्या अंगापात पदार्थांना धान्य व पाणी देखील द्यावे.

गळणा-या नळाची दुरुस्ती : तुलेल्ला किंवा गळणारा नळ हा तोटा किंवा पैशांच्या नासाडीचे प्रतीक आहे. म्हणून तुम्हाला पाण्याची व पैशांची नासाडी थांबविण्यासाठी लवकरात लवकर त्या नळांची दुरुस्ती किंवा तो बदलण्याची आवश्यकता आहे.

मुख्य दरवाजा : वास्तुशास्त्रामध्ये मुख्य दरवाजाला महत्त्वाचे स्थान आहे. यातूनच संपत्तीसह अनेक गोष्टींचा प्रवेश व निर्गमन होते. तुमच्या जीवनात समृद्धी व संपत्ती सहजतेने आकर्षित होण्यासाठी तुमचा मुख्य दरवाजा सजविण्याची शिफारस केली जाते. वास्तुशास्त्र संपत्ती आकर्षित करण्याची ही सर्वात सोपी पद्धत आहे. कुटुंबप्रमुखाच्या शुभ दिशा व घराच्या स्थानासोबतच घरातील फर्निचर असलेल्या जागेच्या आधारे आणखी अनेक पद्धती आहेत. सरळ वास्तूमधील तज्ज्ञ वैज्ञानिकदृष्ट्या तुमची मदत करू शकतात आणि तुमच्या घराच्या माध्यमातून तुमची संपत्ती वाढविण्यात तुमची मदत करू शकतील, असे अनेक मार्ग तुम्हाला सांगतील.

होऊ द्या. काही वेळाने केसांना लावा.

तासभर ठेवा आणि नंतर साध्या पाण्याने केस धुवा.

कोरफड आणि आवळा पावडर : कोरफडीची ताजी पाने घ्या आणि त्यांची पेस्ट बनवा. आता आवळा पावडरमध्ये मिसळा. वरून कोमट पाणी घाला. थोडा वेळ थंड होऊ द्या आणि थंड झाल्यावर ही पेस्ट केसांना लावा. ४५ मिनिटे ठेवा आणि त्यानंतर केस सामान्य पाण्याने धुवा.

असुधारेल?) केस गळण्याचे कारण अनेकदा तणाव असतो. अशा स्थितीत व्हिटॅमिन ई केसांना ॲंटीऑक्सिडेंट देते. ज्याच्या मदतीने तणावामुळे निर्माण होणाऱ्या विषाचा प्रभाव कमी होतो. नियमित वापराने, रक्ताभिरण आणि हृदयाचे ठेके योग्यरित्या कार्य करतात आणि आपण निरोगी राहतात.

२) जर तुमचे केस वाढणे थांबले असेल तर तुम्ही व्हिटॅमिन ई वापरू शकता. व्हिटॅमिन ई कमकुवत केसांना पोषक तत्त्वे पुरवते आणि केस निरोगी ठेवण्यास मदत करते. वाढ वाढवण्यासाठी खोबरेल तेलात व्हिटॅमिन ई जेल मिसळा आणि ते टाळूमध्ये चांगले लावा.

३) वय नसतानाही केस पांढरे होत असले तरी व्हिटॅमिन ई लावू शकता. जेव्हा ॲंटीऑक्सिडंट्सला नुकसान होतं तेव्हा केस पांढरे होऊ लागतात. केस पांढरे होऊ नयेत यासाठी आठवड्यातून दोनदा व्हिटॅमिन ई तेलाने केसांना मसाज करा. ४) केसांना नियमितपणे व्हिटॅमिन ई तेल लावल्यास केसांना डीप कंडिशनिंग मिळते. जे केसांना पूर्वीपेक्षा अधिक निरोगी आणि चमकदार बनवण्यास मदत करतास.

केसांसाठी ते कसे फायदेशीर आहे ?

ज्ञानाचा प्रकाश

साधू बोध झाला तो नुरोनिया ठेला।

ठायीच मुराला अनुभव ।।१।।

कापुराची वामी उजळली ज्योती।।

ठायीच सपाती झाली जैसा।।२।।

मोक्षरेखे आला भाष्य विनवला।

साधूचा अंकिला हरिभक्त।।३।।

ज्ञानदेवा गोडी संगती सज्जनी।।

हरी दिसे जनी वनी

आत्मतत्त्वी।।४।।

जीवनात साधूचा बोध हा अत्यंत महत्त्वाचा असतो. साधूच्या बोधाने अहंमही उरत नाही, याचे अत्यंत गोड वर्णन या अभंगातून ज्ञानदेवांनी केलेले आहे. या अभंगाची पाश्चिभूमी मागच्या अभंगाच्या ‘साधूचे संगती तरणोपाय।।५।।’ या शेवटच्या चरणात स्पष्ट केली आहे. त्याचे अधिक स्पष्टीकरण या अभंगातून देण्यात आलेले आहे. अज्ञान हे दुःख मूलक आहे. सुखाच्या प्राप्तीसाठी इतर कितीही प्रयत्न केले तरी जोपर्यंत अज्ञान जात नाही, तोपर्यंत सुखाची प्राप्ती होऊ शकत नाही. मात्र ज्ञान मिळवण्याचं सोडून सुखाचा शोध घेतला जातो. त्यामुळे सुखाच्या ऐवजी दुःखच पदरात पडतं. यासाठी एक सुंदर दृष्टांत दिला जातो. श्रीमंत काहु कुटुंबात जन्मला आलेल्या एका व्यक्तीचं घर खूप मोठं असतं. पूर्वी चोरांची भीती असल्याने त्याच्या पूर्वजांनी घराला खिडक्या ठेवल्या

नव्हत्या. घरात पूर्णपणे अंधार भरलेला

असतो. तो इतर आपल्या मित्रांकडे

जायचा, त्यांची घरं प्रकाशाने

उजळलेली होती. मात्र, याचं घर

अंधाराने व्यापलेलं. त्याने आपल्या

घरातला अंधार नाहीसा करायचं ठरवलं.

तो गुत्तेदाराकडे जातो. अंधार उपसून

काढण्याचं कंत्राट देण्याबद्दल त्याला

विचारतो. जो माणूस अंधार

उपसण्यासाठी मजुरांचा शोध घेतो, तो

किती ज्ञानी असेल याचा अंदाज

गुत्तेदाराला येतो. त्यावर तो गुत्तेदार

त्याला ५० हजार लागतील, असं

संगतो. दोन महिने मजूर घरातून नुसते

रिकामे घमेले घेऊन बाहेर जातात.

परत घरात येतात. अंधार उपसत

असल्याचा देखावा निर्माण केला जातो.

खूप पैसा खर्च होतो. पण अंधार जात

नाही. हाताश झालेली ती व्यक्ती

एकेदिवशी आपल्या घराच्या दारात

आलेली असते. तेव्हा एक साधू तिथे

येतो. हाताश झालेल्या त्या व्यक्तीला

विचारते, असा दुःखी का? तो

सांगतो, माझ्या घरातला अंधार

उपसण्यासाठी लाखो रुपये खर्च

केले. ५० मजूर एक वर्षभर काम

करीत होते. मात्र अंधार काही

उपसला जात नाही. साधू म्हणतो,

तो अंधार तुला घालवायचा आहे

काय? मी घालवतो. त्याच घराच्या

कोनाडयात पडलेला दिवा साधू

उचलतात. त्यात तेल घालतात.

श्रावण महिना हा व्रत-वैकल्यांचा महिना असून भगवान शिवाला सर्म्पित आहे. या महिन्यात महादेवाच्या पुजनाला विशेष महत्त्व आहे. श्रावण महिन्यातील प्रत्येक दिवशी विविध सण आणि व्रत-वैकल्ये केले जातात. श्रावण महिना सुरू होताच देवघराजवळ जिवतीचा फोटो किंवा कागद चिकटविला जातो. श्रावणातील प्रत्येक शुक्रवारी जिवतीचे व्रत म्हणजे पूजा केली जाते. ही जिवतीची पूजा मूल्यावर रक्षणार्थ केली जाते. जिवतीच्या पूजेसह कुलदेवी आणि लक्ष्मी मातेची देखील पूजा केली जाते. जिवतीची पूजा करताना जरे जीवन्तिके देवी बालयुक्ते प्रमोदिनी।। रक्षाव्रते महाशक्ती पूर्णकामे नमोस्तुते।। हा मंत्र म्हटला जातो. जिवतीच्या पूजेसाठी दुर्वा, फुले, आघाड्याची पाने, धूप, दीप, नैवेद्य इत्यादी अर्पण केले जाते. जिवतीची पूजा झाल्यावर लहान मुलांना पाठावर बसून त्यांचे औक्षण केले जाते. जिवतीच्या पूजेमुळे घरात आरोग्य, धन, सुख लाभते असे वडीलधाऱ्यांचे म्हणणे आहे. या एकाच प्रतिमेत चार वेगवेगळ्या देवतांच्या, जेवन पाहता परस्परांशी संबंध नसलेल्या स्वतंत्र प्रतिमा आहेत. जिवती प्रतिमेत प्रथम नरसिंह, नंतर कालियामर्दन करणारा कृष्ण, मध्यभागी मुलांना खेळवणाऱ्या जरा-जिवंतिका आणि सगळ्यात खाली बुध -

संततीचे वरदान देणारी ‘जिवती’

बृहस्पती (गुरू) यांचा समावेश असतो. याच क्रमात त्यांना पुजले जाते.
प्रथम भगवान नरसिंहचं का ?
भगवान विष्णूंचा चवथा अवतार असलेले नरसिंह, आपल्या बाळ भक्तासाठी प्रकट झाले. ही कथा आपल्या सर्वांना परिचयाची आहे. बाळ प्रल्हादाचे हिरण्यकश्यपूपासून म्हणजेच दैत्यांपासून रक्षण करणे याच मूळ उद्देशाने भगवंताने हा अवतार धारण केला. बालकांचा रक्षक आणि बाल भक्तांसाठी अवतार धारण केलेली देवता म्हणून भगवान नरसिंह या प्रतिमेत पुजले जातात. म्हणजेच नरसिंह घरात ओढवणाऱ्या आपत्तीपासून बाळाचा बचाव करतात. जसे उंचावरून पडणे, मग नाग प्रतिमा विषबाधा होणे, आगीपासून होणारी हानी इत्यादी.
कालियामर्दन करणारा श्रीकृष्ण :
यातील नाग आणि गोपाळकृष्ण दोन्हीपण श्रावणातील आराध्य दैवत. मग नाग प्रतिमा वेगळी आणि कृष्ण प्रतिमा वेगळी न देता कालियामर्दन करणारा श्रीकृष्णच का ? आपण जर कालियामर्दन प्रसंगाचा विचार केला तर लक्षात येईल की, या प्रसंगात कृष्ण आणि त्याचे

मित्र खेळत असताना त्यांचा चेंदू यमुनेच्या डोहात गेला आणि कृष्णाने तो परत आणला. खेळणाऱ्या-बागडणाऱ्या मुलांवर आलेला वाईट प्रसंग कृष्णाने दूर केला. तसेच कालियाला न मारता त्यालाही अभय देऊन दूर जाण्याचा आदेश दिला. नाग हा सरपणाच्या प्राण्यांमध्ये मुख्य. सरपटणाऱ्या प्राण्यांपासून वाचवणारा, त्याचबरोबर महत्त्वाच्या प्राण्यांना अभय देणारा, खेळत बागडत असताना बालकांवर आलेल्या वाईट प्रसंगातून वाचवणारा कृष्ण येथे कालियामर्दन रूपात पुजला जातो. म्हणजेच कालियादमनक कृष्ण बाहेरच्या आपत्तीपासून जसे खेळताना येणाऱ्या आपत्ती, पाण्यापासूनचे संकट, सरपटणाऱ्या प्राण्यांचे भय इत्यादीपासून बचाव करतात. घरात आणि घराबाहेर बाळांवर येणाऱ्या संकटांपासून हे दोन्ही देव बालकांचे रक्षण करतात. म्हणून जिवती प्रतिमेत त्यांचे प्रथम स्थान.
जरा व जिवंतिका : जरा व जिवंतिका या यक्ष गणातील देवता. जरा या यक्षिणीबद्दल महाभारतात एक कथा येते. मगधनरेश बृहदरथ याला दोन राण्या असतात. दोन्हीही राण्यांवर

त्याचे सारखेच प्रेम असते; परंतु राजाला पुत्र/पुत्री काहीही नसल्यामुळे राजा चिंतित असतो. याच सुमारास नगरजवळील उपवनात ऋषी चंडकोशिक आल्याचे राजाला समजते. राजा

त्यांचे दर्शन घेऊन आपली चिंता प्रकट करतो. ऋषी राजाला प्रसादात आंबा देतात व राणीला खायला द्या म्हणून सांगतात. दोन्ही राण्यांवर समान प्रेम असल्यामुळे राजा आंब्याचे समान भाग करून राण्यांना देतो. कालांतराने दोन्ही राण्यांना पुत्र होते; परंतु केवळ अर्धा-अर्धा. अशा विचित्र आणि अर्धवट अभ्रक तुकड्यांना राजा जंगलात नेऊन टाकतो. त्याच वेळेस तेथून जरा नावाची यक्षिणी जात असते. ती दोन्ही अभ्रक तुकड्यांना हातात घेते आणि आपल्या अवयव सांधण्याच्या कलेने दोन्हीही शकलं सांधते. जरा ते सांधलेले अभ्रक संध्यासमयास बृहदरथ राजाला आणून देते. जरा यक्षिणीने सांधले म्हणून राजा त्याचे नाव जरासंध ठेवतो आणि जरा यक्षिणीच्या उपकाराप्रित्यर्थ नगरात देऊळ बांधून तिला मगधाच्या इष्टदेवतेचा मान देतो. त्याचप्रमाणे जरा देवतेचा वार्षिक महोत्सव सुरू करतो, अशी ही जरा देवी. जरेंचीच सखी जिवंतिका. जिवंतिका या शब्दाचा अपभ्रंश जिवती. जिवंतिकेचा अर्थ होतो दीर्घायु प्रदान करणारी. बालकाच्या दीर्घायुष्याची कामना करून या देवीची पूजा करतात. ही देवी पाळण्यात व आजूबाजूंनी बालकांना खेळवते अशा रूपात दाखवतात.
बुध व बृहस्पती : बुध हा ग्रह हत्तीवर बसलेला असून हाती अंकुश धारण करतो. तर बृहस्पती (गुरू)

वाघावर बसलेला आणि हातात चाबूक घेतलेला दाखवतात. बुधाच्या प्रभावाने जातकाला अलौकिक बुद्धिमत्ता, आकर्षक व्यक्तितमत्त्व, वाक्पटुत्व इत्यादी गुण प्राप्त होतात, तर बृहस्पतीच्या प्रभावाने शैक्षणिक प्रगती, अध्यात्मिक उन्नती, विवेकबुद्धी जागृत होते.
बुधाचं वाहन हत्ती - हत्ती हे उन्मत्ततेचं प्रतीक आहे. मानवी मनाला येणारी उन्मत्तता आपल्या बुद्धिमत्तेने, व्यक्तिमत्त्वाचा अंकुश घालून आवर घालावा हे बुध प्रतिमेवरून लक्षात येते.
बृहस्पतीचं वाहन वाघ - हे अहंकाराचा प्रतीक आहे. मानवी मनाला अहंकार लवकर चिटकतो. अहंकार मानवाच्या सर्व प्रकारच्या प्रगतीमध्ये व आध्यात्मिक साधनेतही बाधक ठरतो. त्यावर आपण ज्ञानाच्या, गुरुकृपेच्या आशीर्वादाने ताबा मिळवावा हे बृहस्पती प्रतिमा आपल्याला शिकवते. म्हणूनच बुध - बृहस्पती यांना सुद्धा जिवती प्रतिमेत स्थान मिळालं.
प्रथम रक्षक देवता :
नंतर जन्मलेल्या बालकाचे रक्षण व दीर्घायुष्य देणारी देवता आणि नंतर व्यक्तिमत्त्व प्रभावित करणारे ग्रह देवता असा हा जिवती प्रतिमेचा क्रम.
एका मातृशक्तीने दुसऱ्या रक्षक व पालक शक्तीचे केलेले पुजन म्हणजेच जिवती पुजन. जगातील सर्व प्राणिमात्रांच्या उज्ज्वल भविष्याची, रक्षणाची प्रार्थना म्हणजेच जिवती पुजन होय.

दिव्याच्या ज्योतीचे आणि आपले एक अनेोखे नाते असते. जन्मानंतर ते मृत्यूपर्यंत ही दिव्याची ज्योत आपले ओवाळून स्वागत करत असते आणि जीवनाच्या शेवटी ही आपल्यासाठी १० दिवस लावलेली सुद्धा ज्योतच असते. जेवन प्रवासत मार्ग दाखविण्यासाठीच तिची सोबत असावी असें नकळत मनाला वाटून जातं.

अगदी लहानपणी समजायला लागल्यापासून आपण ज्योत पाहत असतो. आपल्याला 'शुर्णकरोती' शिकवली जाते. त्यातही दिव्याला नमस्कार करणे लहानपणापासून शिकवले जाते. लहानपणी त्या ज्योतीचे विषुन आकर्षण एक नवीन ऊर्जा, त्या ज्योतीच्या जवळ थोडे जरी गेलो तरी घरातील आई, आजो म्हणायचे, "जवळ जाऊ नको, चटका बसेल!" पण कधीच त्या ज्योतीचे आकर्षण कमी झाले नाही.

जसे आपण मोठे होतो तसे त्या ज्योतीची अनेक गुढ, तिचा आपलेपणा ही नकळत मनाला समजत जाते. मिर्णमिण करत शांतपणाने जळत, जळत मंद उजेड देणारी ही ज्योत मनाला नेहमीच एक नवीन ऊर्जा, एक अनेोखी प्रेरणा व शांती देते. आपल्या तनामनाला उजळून टाकते दाही दिशा अन् अंतर्मन. अंधारमय गाभारा उजळून टाकणारी ती वात जरी बारा आला तरीही फडफडत राहते पण विझत मात्र नाही. दिवस असो वा रात्र सतत मंदपणे जळणारी ही ज्योत. अंधारातून प्रकाशाकडे नेणारी, मेणबत्तीबद्दल जसे म्हटले जाते तसेच दिव्याच्या ज्योतीबद्दल म्हणता येईल, दिव्याची वात स्वतः जळत राहते आणि सगळे वातावरण ज्योतिर्मय करते. घराचा, मंदिराचा गाभारा, प्रत्येक कोपरा

ज्योत दिव्याची

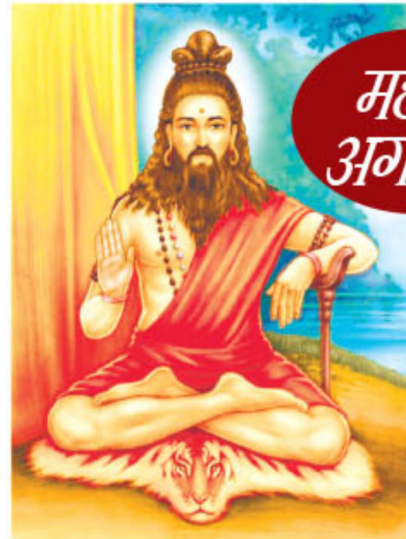
तेजोमय करते. अंधारमय आयुष्यात तेजोमय प्रकाश देते, उजळून टाकते. या दिव्याच्या ज्योतीकडून एक गोष्ट शिकण्यासारखी आहे की स्वतः जळायचे पण दुसऱ्याला प्रकाश द्यायचा. स्वतः जळत असताना ज्योतीला पण किती त्रास होत असेल, पण असे असले तरी दुसऱ्याला प्रकाश देण्याचे काम ती सोडत नाही, सतत मंद जळत राहिल्याने त्या ज्योतीभोवती काजळी पसरते. तिचे मूळ रूप सुद्धा धूसर होते पण असे असले तरी तिचे दुसऱ्याला प्रकाश देण्याचे काम ती करतच राहते. आपणही हे गरजवंत आहोत त्यांना शक्य तितकी मदत केली तर आपल्यालाही दुसऱ्याच्या चेहऱ्यावर हास्य आणता येऊ शकेल. इतरांसाठी कसे जगावं व जगता, जगता कसे संपून जावं.. जगायचं तर असतेच पण इतरांसाठी जगताना जरी वेदना झाल्या, यातना झाल्या तरी दुसऱ्याच्या चेहऱ्यावरील हास्य पाहताना त्याचा विसर

पडतो. हे कार्य करत असताना, कधी आपण संपून जातो हे लक्षातही येत नाही. आपल्या प्रत्येकाला कधी ना कधी तर जायचेच आहे पण गेल्यानंतरही आपल्यामुळे कोणाच्या तरी चेहऱ्यावरील आनंद खूप काही सांगून जातो. जगण्याची ही मौज दिव्याची ज्योत आपल्याला सांगून जाते. आपण दिवाळीला प्रकाशाचा सण म्हणतो, भले आपण कंदील, दिव्यांच्या माळा लावतो पण असे असले तरी दिवाळीचे खरे सौंदर्य पणतीला ज्योतीतच आढळते. कितीही गरीब घर असु दे पण दिवाळीच्या दिवसांत घराबाहेर पणतो लावल्याशिवाय राहत नाही. कारण त्या दिव्याच्या ज्योतीमधील एक आशा त्याचे जीवन उजळून देत असते.

जीवन जगण्यासाठीचे एक गुढ ज्योतीत उमगते. त्या ज्योतीकडे पाहून... आयुष्य काय वेगळं आहे. या ज्योतीपेक्षा... आपल्या शरीराच्या अंधारमय गाभाऱ्यात "आत्मा" हा या ज्योतीचं काम करत असतो. ही ज्योतच आपल्या हृदयमंदिरात सतत जळत असते. जन्मापासून ते मृत्यूपर्यंत सोबत करते. हे

जीवन जगत असताना अनेक चढउतार येतात. तेव्हा त्यालाही वेदना होतात. सतत विचार करून त्याला ही काजळी धरली जाते. म्हणून आयुष्याचा खेळ अध्यांवर सोडायचा नाही. आत्महत्वेसारखे चुकीचे विचार तर मनातही आणू नयेत. सुखदुःख जेवणातील लोणच्यांसारखी असतात. लोणची ज्यप्पामागे जेवणाचा आस्वाद वाढवतात त्याप्रमाणे सुखदुःख हेच जीवनाचे हिंदोळे आहेत. त्यामुळे मनावर आलेल्या काजळीला आत्मविश्वासाने हळूच झटकून जीवनाचा आनंद तूटू या.

महर्षी अगस्त्य यांचे नाव घेताच आपल्याला समुद्र प्राशन करणारे ऋषी, असे चटकन आठवते. महर्षी अगस्त्यांनी समुद्र प्राशन केला म्हणजे हिमालयापासून सुरू झालेल्या आपल्या परिक्रमेची मर्यादा समुद्र मानली नाही. भारतवर्षाच्या दक्षिण भूभागापुढील सागरालाही अगस्त्यांनी पादज्झन केले, म्हणजेच समुद्राला पिऊन टाकले. समुद्राला पार करून अगस्त्य महर्षी जावा, सुमात्रा, स्याम इ. देशातही गेले, तेथेही त्यांनी आर्यसंस्कृतीचा पाया रचला. गगनस्पर्शी शिखरांचा हिमपर्वत आणि अत्यंत दुर्गम असा विंध्य पर्वत यांच्यामधला सुजल, सुगम प्रदेश हेच आपले कार्यक्षेत्र, असे अगस्त्यांनी कधीही मानले नाही. गंगा, यमुना, सरस्वती आणि सप्तसिंधूंच्या प्रदेशातील आर्यवंशात जन्माला आलेल्या अगस्त्य महर्षींची दुष्टी दिक्कालाला भेदणारी होती. हा प्रदेश ओलांडून त्यापलीकडील भूभागावरही त्यांनी आपल्या कर्तृत्वाचा ठसा उमटविला. त्यांच्या आत्मीयतेची नजर विंध्य पर्वताला ओलांडून गेली, किंबहुना त्यांच्या दुर्दय इच्छाशक्तीपुढे मेरू पर्वताशी स्पर्धा करू पाहणाऱ्या विंध्य पर्वताने मान तुकविली. उंचच्या उंच होत जाणाऱ्या त्या पर्वताची वाढ थांबली. म्हणून अगस्त्य नावाची व्युत्पत्ती – अर्ग पर्वतं स्तम्भयति इति अगस्त्यः – ज्यांनी (विंध्य) पर्वताचे स्तंभन केले ते अगस्त्य होत, अशी केली जाते. याचा भावार्थ असा की चढून जाणाऱस अतिशय अवघड अशा विंध्य पर्वतावर भयानक अरूप्य होते. तो पर्वत पार करण्याचे धैर्य महर्षी अगस्त्यांनी केले. विंध्य पर्वत उतरून महर्षी अगस्त्य दक्षिण भारतात आले. त्या संपूर्ण भूभागाला आपलेसे करून, तेथील लोकभाषेलाही त्यांनी समृद्ध केले. या सर्व प्रवासात ज्ञानाच्या नानाविध

शाखा त्यांनी विकसित केल्या.

अगस्त्यमहर्षी ऋग्वेदातील २२० वेदमंत्रांचे द्रष्टे आहेत. इंद्र, अग्नी, मरुत, अश्विनीकुमार, द्यावापृथिवी इ. वैदिक देवतांवर त्यांची सुक्ते आहेत. त्यांनी इंद्र व मरुतांचे सख्य घडवून आणले, असे या सुक्तांवरून कळते. त्यांच्या अन्नावर, सरपटणाऱ्या प्राण्यांवर, विषारी कित्यांपूर्व आणि औषधींवरही ऋचा आहेत.

श्रासः कुशरासः दर्भासः सौर्याः उत । मौजा अदृष्टाः वैरिणाः सर्वे साकं नि अलिप्तस्त ।।
ऋ.मं.१सू.९९१.३
अगस्त्यमहर्षी सांगतात, काही साप वेताच्या जातीच्या कळकांच्या बेटात राहतात, तर काही तळ्याच्या काठी उगटिणाऱ्या दर्भाच्या बेटात राहतात, काही लाव्हाळ्यांच्या बेटात तर काही नदीकाठच्या

घटिका गेली, पळ गेली...!

घटिका गेली पळे गेली तास वाजे ठणाणा। आयुष्याचा नाश होतो राम कां रे म्हणाना।।

समर्थ रामदास स्वामींनी लिहिलेल्या श्लोकातील या ओळी. यामध्ये किती गहन अर्थ उलगडून दाखवला आहे.

या क्षणभंगूर आयुष्यातील प्रत्येक क्षण किती मौल्यवान आहे; परंतु मनुष्य भौतिक सुखाच्या मागे धाऊन हा वेळ वाया घालवतो. जेव्हा शेवटचा क्षण येतो तेव्हा त्या गोष्टीचा त्याला पश्चात्ताप होतो आणि मग भगवंताच नाव त्याच्या मुखात येतं; परंतु तोपर्यंत वेळ मात्र निघून गेलेली असते. चौऱ्यांशेी लक्ष योऱ्या फिरून आल्यावर हा नरदेह प्राप्त होतो.

त्याचं सार्थक करायचं की पुन्हा त्याच फेर्यात अडकायचं हे जोपर्यंत समजत नाही तोपर्यंत वेळेचा सत्पुयोग होऊ शकत नाही. संपूर्ण आयुष्य आपण पैसा कमावण्यात, माझं तेढं करण्यात, एकमेकांची उणीधुणी काढण्यात घालवतो अन् जेव्हा आयुष्याची सांजवेळ येते तेव्हा मोक्षप्राप्तीसाठी रामनामाच्या मागे लागतो... इस्का सोपा मार्ग असतो का हो मोक्षप्राप्तीचा... जर आपल्याला आपल्या आयुष्यातला रामच कळला नाही तर त्याच्या नामातलं गमक कुटून कळणार. आजुबाजुला बधितलं तर नामस्मरण म्हणजे स्पर्धा वाटते लोकांना... आज मी अकरा माळा जप केला, मी विष्णू सहस्रनामाची दहा आवर्तने केली, आज मी आठवडाभर मौन व्रत केले, मी अनवाणी चालून देवाच्या

दर्शनासाठी गेले असं आणि अजून बरंच काही... पण जप करताना, आवर्तने करताना, मौन राहताना वा अनवाणी चालताना तुमचं मन रिकामं होतं कां... हो बरोबर वाचलंतं...

मन रिकामं... कारण आपलं जे मन आहे ना ते जोपर्यंत रिकामं होत नाही तोपर्यंत त्यात भगवंताच्या नामाचं फूल उमलत नाही. कारण आपलं मन हे कचराकुंडीसारखं आहे. चांगल्या-वाईट विचारांची कचराकुंडी. जोपर्यंत मनातल्या या कचऱ्याचा निचरा होऊन निर्मळ भक्तीचं बिज पेरलं जात नाही, त्याला एकाग्रतेच खत घालले जात नाही, चिंतन मननाची फवारणी केली जात नाही तोपर्यंत हे भक्तीचं रोप उगवून त्यावर भगवंताच्या नामाचं फूल उमलणार नाही. आपलं मन इतकं नको त्या गोष्टींनी, विचारांनी भरलंलं आहे की आपण पूजा करत असलो तरी आपल्या मनात दुसरे विचार असतात. आज कामवाली बाई आली नाही, स्वयंपाकात भाजी काय करायची, आज कंपनीत गेल्यावर काय बोलणी ऐकावी लागतील हे आणि असे बरेच काही विचार आपल्या मनात येत असतात. अशा नामस्मरणाचा काही उपयोग आहे का ? खरं सांगायचं झालं तर तुमचं मन निर्मळ नसलं तरच दुस्त्र्यांविषयी प्रेम, आदर, जिद्दाळा असेल. तरच भगवंत आपल्या भक्तांच्या राम नामात लवलील होतो. आता हेच पाहू ना वाल्मिकी ऋषी आधी वाल्या कोळी म्हणून ओळखले जात होते; परंतु

मनाचा गाभारा अर्चना सरोदे

कोणाही विषयी द्वेष, अमुक येथे किंवा कोणत्याही गोष्टींची आसक्ती नसावी. मग भलेही तुम्ही दिवसभरात पाचच मिनिटे संपूर्ण समर्पित भावाने नामस्मरण करा ते भगवंताच्या चरणीं रुजू होईल. फक्त हातात वेळ असल तोपर्यंत ते करायला देवं. कारण एकदा का हातातली वेळ गेली तर पश्चात्ताप करून काही उपयोग नाही. संपूर्ण आयुष्य आपण भौतिक सुखाच्या मागे धावतो आणि आयुष्याची सांजवेळ जवळ येताच भगवंताच्या नामस्मरण करू लागतो. म्हणून रामदास स्वामी म्हणतात... पाहता पाहता वेळ विपट जवळ आली। ऐसे जाणीनिया प्राण्या तुज कां भूल पडली।। जय जय रघुवीर समर्थी!

आपाढी एकादशीला पंढरपूरची वारी झाली. त्यात संतांच्या पालख्या देखील होत्या. 'पालखी' म्हणजे केवळ देवाच्या मूर्तींचे वाहन नव्हे तर ती एक चैतन्ययात्रा आहे. शेकडो पावलांची एक चालणारी प्रार्थना आणि इतिहास सांगतो की या पालख्या जेव्हा पंढरपूरच्या वारीसाठी निघतात तेव्हा ती फक्त एक धार्मिक घटना राहत नाही तर ती एक संस्कृती होते. खरंतर वारी म्हणजे जीवनाची एक सुरेल कविता आहे आणि पालखीचे खरे गीत यातच समावलेले आहे. पालखी ही चालणाऱ्या श्रद्धेची सावली आहे, शेकडो पार्यांमध्े दडलेली असते एकच ओढ देवाच्या सान्निध्याची. ती एक इच्छा आहे देवाच्या कुशीत विसावण्याची, नव्हे एक मागणी आहे देवाच्या जवळ जाण्याची, एकच आस त्याच्या सान्निध्यात विरघळून जाण्याची.

पालखी ही काळ्याच्या ओघात अनेक रूपांतून प्रकटते. पूर्वीच्या काळी राजे-महाराजे, देवळांतील उत्सवात अथवा यात्रेत देवांची मूर्ती पालखीतून मिरवली जात असे. पण ही केवळ मिरवणूक नाही तर ती एक भक्तिमताची धून आहे. ढोल-ताशांच्या तालावर थिरकणारे हे श्रद्धेचे पाप, भक्तीचा गंध विखुरत पुढे सरकत राहतात जणू एक चालते स्तोत्रच बनतात. कधी चौंदीची तर कधी लाकडी तर कधी फुलांनी मढवलेली, चालणाऱ्यांचा बदलत राहणारा ओघ, पण पालखीतला देव मात्र नेहमी तोच. पालखी ही फक्त भक्तांच्या खांद्यावर उजललेली देवाची मूर्ती नाही. ती मनुष्याच्या आत्मिक प्रवासाचं गूढ रूप आहे. आयुष्यभर आपण चालतो, एक अदृश्य अस्तित्वाच्या शोधात. देवासाठी, त्याच्या दर्शनासाठी, त्याच्या सान्निध्यासाठी. ही चाल असते आपल्या इच्छेची, श्रद्धेची आणि हळूहळू विश्वासाच्या पातळीवर पोहोचणाऱ्या भक्तीची.

पण मग एक दिवस आपल्या देहाचीही पालखी निघतेच, असा दिवस येतो. जेव्हा चालणं थांबत आणि आपल्यालाच उचललं जातं, "अंतिम पालखीतून, देवाकडे नेण्यासाठी." वाटा सुद्धा तिला ओळखू लागतात. गावा-गावांतून तिची चाहूल लागते. तानपुरा आणि टाळींच्या

तालावर ओळखीचे सूर वाजू लागतात. ही यात्रा नसतेच

फक्त शरीराची तर ती अंतर्थात असते. शेवटी शरीरही एका पालखीसारखेच, चार माणसांच्या खांद्यांवरून वाहून नेले जाते, चंद्रभागेत विसर्जित व्हायला. चार खांद्यांवर विसावलेली ही शेवटची चाल असते खरी पण एका यात्रेचा शेवट नव्हे तर नवी सुरुवात. म्हणूनच पालखी

हे प्रतीक आहे एका यात्रेचे, विरक्तीचे आणि शेवटी समर्पणाचे. देवाच्या पालखीत भक्त देवाकडे जातो आणि देहाच्या पालखीतून मुक्ती देऊन देव आपल्याला घेऊन जातो. अखेरीस पालखी ही केवळ देवाच्या शोधाची यात्रा नाही तर ती माणसाच्या अंतिम समर्पणाचीही कहाणी आहे. दोन्ही वेळच्या चालण्यात आणि ओझ्यातही फरक असतो. आधीच्या पालखीत आपण घेऊन चालतो भक्ती, श्रद्धा आणि आज्ञा. शेवटच्या पालखीत आपल्याकडून घेतलं जातं सर्वस्वच, देह, स्वास आणि क्षण. म्हणूनच पालखी ही केवळ देवाच्या मिरवणुकीचं साधन नाही, ती मनुष्याच्या संपूर्ण यात्रेचं प्रतीक आहे. जीवनाच्या प्रारंभापासून अंतापर्यंत चाललेली ही वाट आहे. अखेरीस माध्यच शब्दात सांगायचं झालं तर,

पालखी, उचलीं सुरेख साथ तुझी होती... देहाच्या गाभाऱ्यात तुझी आठवण होती... एक दिवस देवासाठी चाललो पावलोपावली... शेवटी स्वतःच विसावलो... तुझ्यातली पालखी बनून...

मिठाच्या अतिसेवनामुळे उद्धवू शकतात समस्या

मीठ हा असाच एक घटक आहे जो आपल्या जेवणाची चव वाढवण्याचे काम करतो. मीठ शरीरासाठी आवश्यक आहे परंतु त्याचे प्रमाण मर्यादित असावे. अनेकांना जेवणात जास्त मीठ खाण्याची सवय असते. पण तुम्हाला माहित आहे का की मिठाचे अतिसेवन केल्याने तुम्हाला आजार तर पडतोच, पण सोबतच तुम्ही आतून कमकुवत देखील होता. जाणून घेऊया जास्त मीठ खाल्ल्याने कोणत्या समस्या उद्धवू शकतात -१ जास्त मीठ खाल्ल्याने स्नायू आकुंचन पावतात, ज्यामुळे जास्त कामाच्या ताणामुळे त्यांना वेदना होतात. २ जास्त

मीठ खाल्ल्याने हाडे कमजोर होतात. जास्त प्रमाणात मीठ खाल्ल्याने हाडांमधील कॅल्शियमची झीज होते. सामान्य भाषेत समजले तर मीठ खालल्यामुळे हाड खिळखिळ होतात. ३ मिठाच्या अतिसेवनामुळे शरीराच्या अनेक भागांवर सूज येते, त्याला एडिमा असेही म्हणतात. ४ रक्तदाब वाढण्याची समस्या देखील यामुळे होते. बीपीची समस्या असल्यास मीठ कमी खावे. ५ जास्त मीठ तुम्हाला डीहाइड्रेट करते. सोडियममुळे जास्त घाम येतो आणि लघवी होते. त्यामुळे शरीरात पाण्याची कमतरता निर्माण होते.

आपले कर्म जे आहे ते दोन प्रकारचे असते. सत्कर्म किंवा दुष्कर्म असे दोन प्रकार आहेत.

म्हणजेच शुभ कर्म किंवा अशुभ कर्म असे दोन प्रकारचे कर्म असते. आपण इथेच सावध राहिले पाहिजे. संसारी असावे सावध व सावध तो सुखी असे आम्ही नेहमी सांगतो. सावधपणा कुठे पाहिजे ? आपण जे कर्म करतो त्याटिकाणी आपण सावध असले पाहिजे. हा सावधपणा काय तर आपण जे कर्म करतो त्याने दुसऱ्याला दुःख होता नये. आपण जे कर्म करतो त्याने दुसरे सुखीच झाले पाहिजेत. कमीत कमी अशी इच्छा व्यक्त करावला काही हरकत नाही. लोक सुखी व्हावेत, लोक समृद्ध व्हावेत, लोकांना यश मिळ्यावे, लोकांची प्रगती व्हावी अशी इच्छा करायला काय हरकत आहे. लोक अशी इच्छा करतच नाहीत, मात्र काही लोक अशी प्रार्थना करतात की शेजारच्या माणसाला पुढची चतुर्थी दिसता कामा नये व बाकीचे लोक त्याला होय महाराजा म्हणतात. लोकांचे भले झालेले लोकांना पाहवत नाही.

लोकांची कुचेष्टा करतात, लोकांची निंदा करतात. आपण जे कर्म करतो ते कर्म आणि निसर्गाचे नियम याचा परस्पर संबंध पाहिए. सक्रिय होतात. सक्रिय होतात म्हणजे आपल्या कर्माला प्रतिसाद देऊ लागतात. क्रिया तशी प्रतिक्रिया होते. ही प्रतिक्रिया आज होईल किंवा

उद्या होईल, नाहीतर परवा होईल पण ती होतेच. आता यात परस्पर संवाद करता येतो व त्यातून आपले प्रारब्ध सौम्य करता येते व निघती

सद्गुरू वामनराव पै

सुदृढ करता येते. आपण जे कर्म करतो त्याटिकाणी आपण सावध नसलो तर आपल्या वाट्याला कर्म भोग येतात. म्हणून आपण कर्म करताना सावध असलेच पाहिजे. संसारी असावे सावध. सावधपणा हा याटिकाणी पाहिजे की मी कर्म करीन त्याने इतरांना सुखच मिळाले पाहिजे. मी जे कर्म करीन त्याने इतरांना आनंदच झाला पाहिजे. कमीत कमी इतरांना आपल्यामुळे त्रास होणार नाही याची तरी काळजी घेतली पाहिजे. प्रत्येकाने आपण दिवसभरात किती चंगले काम केले याची दखल घेतली पाहिजे. हे केल्याने नक्कीच फायदा होईल.

गणेशोत्सव-ईद ए मिलाद सण एकात्मतेने जबाबदार नागरिक म्हणून साजरा करावे-जिल्हाधिकारी विवेक जॉन्सन

बीड (सरकार): आगामी कालावधीत येणाऱ्या गणेशोत्सव आणि ईद ए मिलाद हे सण सर्व नागरिकांनी कायदा व सुव्यवस्था आणि सामाजिक शांतता सलोखा अबाधित ठेवत हे सण आनंदाने आणि शांततेत साजरे करावेत असे आवाहन जिल्हाधिकारी विवेक जॉन्सन यांनी केले.

जिल्हाधिकारी कार्यालयाच्या नियोजन सभागृहात आयोजित गणेशोत्सव शांतता समितीच्या बैठकीत जिल्हाधिकारी जॉन्सन बोलत होते. यावेळी बैठकीस निवासी उपजिल्हाधिकारी शिवकुमार स्वामी, उपविभागीय अधिकारी कविता जाधव, जिल्हा परिषदेचे अतिरिक्त मुख्य कार्यकारी अधिकारी विलास जाधव, जिल्हा अधिकार कार्यालयातील अतिरिक्त पोलीस

अधिक्षक सचिन पांडकर, तहसीलदार, मुख्याधिकारी, पोलीस निरीक्षक, तसेच आरोग्य, अग्निशमन, वीज वितरण, पाणीपुरवठा, परिवहन व नगरपरिषद यासारख्या विविध विभागांचे वरिष्ठ अधिकारी आणि कर्मचारी उपस्थित होते. तसेच जिल्ह्यातील विविध सार्वजनिक गणेश मंडळांचे पदाधिकारी व समाजातील मान्यवर नागरिकही या बैठकीस उपस्थित होते.

जिल्हाधिकारी श्री जॉन्सन म्हणाले की, गणेशोत्सव हा सामाजिक एकोप्याचा आणि श्रद्धेचा सण आहे. प्रशासन आणि गणेश मंडळांनी परस्पर समन्वयाने उत्सव सुरळीत पार पाडावा. या पार्श्वभूमीवर उत्सव काळात शांतता, सौहार्द व कायदा-सुव्यवस्थेची योग्य अंमलबजावणी

व्हावी. गणपती उत्सव आणि ईद ए मिलाद हे सण एकात्मतेने जबाबदार नागरिक म्हणून साजरा करावेत. यावर्षीचा गणेशोत्सव राज्य महोत्सव म्हणून साजरा होणार असून, उत्कृष्ट देखावे, पर्यावरणपूरक गणेश मुर्ती, निर्माल्य विसर्जन हे व्यवस्थित कचरा न होता करावेत. तसेच ध्वनी प्रदूषण,

विजेची सुरक्षितता, स्वच्छता आणि वाहतुक व्यवस्था आदींचे योग्य नियोजन करावे. तसेच गणेशोत्सवाच्या उत्कृष्ट देखाव्यास पु. ल. देशपांडे अकादमी तर्फे प्रथम, द्वितीय आणि तृतीय पुरस्कार देण्यात येणार असून, बीड जिल्ह्यातील गणेश भक्तांनी उत्कृष्ट देखावे, स्वच्छता पाळून बक्षिस

जिंकण्याचा प्रयत्न करावा. तसेच पोलीस अधीक्षक कार्यालयीन यंत्रणेने सुरक्षा व्यवस्था अधिक बळकट ठेवावी. संवेदनशील भागांमध्ये विशेष पोलीस बंदोबस्त ठेवून सीसीटीव्हीद्वारे देखरेख ठेवावी. वाहतुक शाखेने मिरवणुकांच्या मार्गावर विशेष लक्ष ठेवावे. नगरपरिषद व

ग्रामपंचायत विभागांनी स्वच्छता ठेवावी. दिवाबत्ती आणि विसर्जन स्थळांवरील सुविधा वेळेत पूर्ण कराव्यात. तसेच आरोग्य विभागानेही वैद्यकीय पथके तैनात ठेवावीत. गणपती स्थापनेच्या दिवशीची आणि गणपती विसर्जनाच्या दिवशीची वाहने सुस्थितीत असल्याची तपासणी करूनच वापरण्यात यावीत. विजेच्या लोबकळणाऱ्या तारा, विजेचे वाकलेले खांब हे सुस्थितीत करून घ्यावेत. गणेश मुर्तीचे विसर्जन करण्यासाठी विहीरी अधिग्रहीत कराव्यात. तसेच विहीरीत पुरेसे पाणी आहे की नाही, हे पण तपासून पाहावे. गणेश मंडळानी ऑनलाईन परवाना घेवून गणपती स्थापन करावेत. ग्रामीण भागात तहसीलदार आणि गटविकास अधिकारी यांच्याकडे परवानगीसाठी रितसर अर्ज करावेत. डिजेचा आवाज

व लाईटिंगचा प्रकाशासाठी ठरवून दिलेल्या नियमप्रमाणेच ठेवावा. जेणे करून वृद्ध आणि आजारी व्यक्ती, लाहन बालकांना त्रास होणार नाही. सर्व विभागांनी आपापल्या जबाबदाऱ्या योग्यप्रकारे पार पाडाव्यात आणि एकमेकांशी समन्वय ठेवत हे उत्सव शांततेत पार पाडावेत, असे आवाहन जिल्हाधिकारी जॉन्सन यांनी यावेळी केले. यावेळी निवासी उपजिल्हाधिकारी शिवकुमार स्वामी यांनी बैठकीपूर्वी शासन निर्णयानुसार गणपती उत्सव कसा साजरा करावा याची माहिती दिली. यावेळी बैठकीस विविध विभागातील अधिकारी, गणेश मंडळाचे पदाधिकारी, शांतता समिती सदस्य व इतर सदस्यांची उपस्थिती होती.

यशवंतराव चव्हाण पंचायत राज अभियानांतर्गत गुणवंतांचा गौरव

छत्रपती संभाजीनगर (सरकार): प्रामाणिकपणे, जबाबदारीने आणि कार्यतत्परतेने काम करणाऱ्या अधिकारी-कर्मचाऱ्यांचा गौरव हा इतरांसाठी प्रेरणादायी ठरतो, असे प्रतिपादन विभागीय आयुक्त जितेंद्र पापळकर यांनी केले.

यशवंतराव चव्हाण पंचायत राज अभियानांतर्गत गुणवंत अधिकारी-कर्मचारी तसेच आदर्श ग्रामविकास अधिकारी व ग्रामसेवकांचा सन्मान सोहळा विभागीय आयुक्त कार्यालयात

पार पडला. या कार्यक्रमात विभागीय आयुक्त पापळकर यांच्या हस्ते पुरस्कार वितरण करण्यात आले. कार्यक्रमाला आस्थापना विभागाचे अपर आयुक्त राजेंद्र अहिरे, गटविकास अधिकारी राजेंद्र महाजन, कक्ष अधिकारी मिलिंद म्हस्के, दिलीप भूमरे, अनिल टेकाळे, श्रीमती सुवर्णा शिंदे यांच्यासह अधिकारी-कर्मचारी व पुरस्कार विजेत्यांचे नातेवाईक उपस्थित होते.

गुणवंत अधिकारी-कर्मचारी सन्मानित मिलिंद पाराजीराव तुरुकमारे

- विस्तार अधिकारी, जिल्हा परिषद बीड सुनील शिवाजीराव नवले - सहायक प्रशासन अधिकारी, जिल्हा परिषद बीड मनोजकुमार मोहनराव येरोळे - सहायक लेखाधिकारी, जिल्हा परिषद लातूर मण्मथ धोंडिबा मुक्तापुरे - कृषी अधिकारी, जिल्हा परिषद लातूर सचिन वैजनाथ काडवादे - कनिष्ठ प्रशासन अधिकारी, जिल्हा परिषद लातूर आदर्श ग्रामविकास अधिकारी व ग्रामसेवक सन्मानित श्रीमती शितल त्र्यंबकराव उमप - ग्रामसेवक, पोखरी (संभाजीनगर) नंदकिशोर विनायकराव वानखेडे - ग्रामविकास अधिकारी, जालना सुखदेव देवसिंग शेळके - ग्रामविकास अधिकारी, जालना मधुकर मानसिंग मोरे - ग्रामसेवक, नांदेड कु. पुष्पा बालासाहेब काळे - ग्रामसेवक, परभणी विजयसिंह विलासराव नलावडे - ग्रामविकास अधिकारी, धाराशिव धनंजय रामराव भोसले - ग्रामसेवक, लातूर गोपीनाथ भीमराव इंगोले - ग्रामसेवक, हिंगोली.

पाली येथील चारा लागवडीची अॅड.निलेश हेलोंडे-पाटील यांच्याकडून पाहणी

बीड (सरकार): दुष्काळी परिस्थितीमध्ये ग्रामीण भागातील शेतकऱ्यांना विविध अडचणींचा सामना करावा लागत असून, पशुधनासाठी पुरेसा चारा उपलब्ध करून देण्यासाठी मिशनच्या माध्यमातून राबविण्यात येत असलेल्या पाली येथील चारा लागवडीच्या उपक्रमाला कै. वसंतराव नाईक शैती स्वावलंबन मिशनचे अध्यक्ष ड. निलेश हेलोंडे पाटील यांनी प्रत्यक्ष भेट देऊन पाहणी करत समाधान व्यक्त केले.

यावेळी जिल्हा पशुसंवर्धन अधिकारी श्री. थोरात, गट विकास अधिकारी श्री. राठोड, ग्रामपंचायतीचे सरपंच यांच्यासह महसूल मंडळ अधिकारी पाली, श्रीमती चाटे, ग्राम महसूल अधिकारी अनिल गायकवाड, ग्रामसेवक शंकर वाघमारे तसेच ग्रामस्थ मोठ्या संख्येने उपस्थित

होते. यावेळी अध्यक्ष अॅड. निलेश हेलोंडे पाटील म्हणाले की, गायन जमिनीवर चारा लागवड करून, शेतकरी कुटुंबांना दुध व्यवसायाच्या माध्यमातून शाश्वत अर्थिक उत्पन्नासाठी प्रोत्साहन देण्याचा प्रयत्न करण्यात येत आहे. अनेक कुटुंबाकडे चारा लागवडीसाठी स्वतःची जमीन नसल्यामुळे

शासनामार्फत गायन जमिनीवर चारा लागवड करून त्यांना मदत करण्यात येत आहे. त्यामुळे शेतकऱ्यांचा चान्यासाठी होणाऱ्या खर्चाची बचत होणार आहे. पारंपरिक पद्धतीसोबतच आधुनिक तंत्रज्ञानाचा वापर केल्यास कमी जागेतही भरपूर उत्पादन घेता येते. यामुळे चारा टॅंकाईवर मात करता येईल. तसेच पशुधनाचे पोषण

व्यवस्थित होईल तसेच रोजगार निर्मिती, कार्बन क्रेडिट निर्माण, जमिनीची सुपीकता वाढविणे यासारखे अनेक फायदे होणार आहेत. तसेच पाऊस कमी पडल्यास या क्षेत्रास पाण्याची व्यवस्था करण्यात यावी, अशा सूचना त्यांनी यावेळी दिल्या. यावेळी ड हेलोंडे यांनी ग्रामस्थांशी संवाद साधून त्यांच्या समस्या जाणून घेत. मिशनतर्फे राबविण्यात येणाऱ्या विविध योजनांची माहिती देवून, शेतकऱ्यांनी त्या योजनांचा लाभ घ्यावा, असे आवाहनही केले. त्यांनी विशेषतः सामुदायिक स्तरावर चारा लागवड, साठवणूक केंद्रांची उभारणी, जलसंधारणाच्या उपाययोजना व पाणी बचतीच्या आधुनिक तंत्रांचा अवलंब करण्याचे महत्त्व अधोरेखित केले. तसेच त्यांना चारा लागवडीकरीता प्रोत्साहित केले.

भारतरत्न डॉ.बाबासाहेब आंबेडकरांच्या लंडनमधील घराला ना.पंकजाताई मुंडेंनी दिली भेट

मुंबई (सरकार) महामानव भारतरत्न डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या लंडन येथील निवासस्थानाला राज्याच्या पर्यावरण व पशुसंवर्धन मंत्री ना. पंकजाताई मुंडें यांनी आज भेट दिली. प्रेरणा आणि संघर्ष करण्याचे सामर्थ्य देणाऱ्या या वास्तूचा माझ्यासह प्रत्येक भारतीयाला अभिमान आहे अशा शब्दांत त्यांनी आपल्या भावना व्यक्त केल्या.

ना.पंकजाताई मुंडें सध्या लंडनमध्ये आहेत. आज त्यांनी भारतरत्न डॉ बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या लंडनमधील घराला भेट देऊन डॉ आंबेडकर यांना अभिवादन केले.

१९२१ ते २२ या कालखंडात डॉ. बाबासाहेबांचे या ठिकाणी वास्तव्य होते. मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांच्या पुढाकारातून महाराष्ट्र सरकारने ही वास्तू काही वर्षांपूर्वी खरेदी केली होती. ना. पंकजाताईंनी वास्तूमधील त्यांच्या आठवणी तसेच बाबासाहेबांचे फोटो, पुस्तके आदी बारकाईने न्याहाळले तसेच तिथल्या रजिस्टरवर अभिप्रायही नोंदवला.

प्रचंड प्रेरणा आणि संघर्ष करण्याचे सामर्थ्य देणारी ही वास्तू प्रत्येक भारतीयाला अभिमान वाटावी अशीच आहे असे सांगत आजची भेट म्हणजे केवळ एका वास्तूची

पाहणी नव्हे तर समतेच्या, न्यायाच्या आणि शिक्षणाच्या मूल्यांना पुन्हा एकदा उजाळा देणारा अनुभव होती अशा भावना त्यांनी व्यक्त केल्या. डॉ.बाबासाहेबांचे कार्य हे केवळ भारतापुरते मर्यादित नसून जगभरातील शोषित, वंचित आणि प्रत्येकासाठी प्रेरणादायी आहे याची पुन्हा एकदा प्रथिती आली असे त्या म्हणाल्या. ना. पंकजाताई मुंडें यांच्यासमवेत सामाजिक न्याय मंत्री संजय शिरसाठ, राज्यमंत्री माधुरीराई मिसाळ, आ.बेताताई महाले, भाजपचे पुणे जिल्हाध्यक्ष जगदीश मुळीक आदी उपस्थित होते.

अशोक मा.विद्यालयात राजीव गांधी यांची जयंती साजरी

वडवणी (सरकार): तालुक्यातील अहिल्यादेवी होळकर संस्था संचालित

अशोक माध्यमिक विद्यालयात बुधवार दि.२० ऑगस्ट रोजी माजी पंतप्रधान राजीव गांधी यांची जयंती उत्साहात

साजरी करण्यात आली. कार्यक्रमाच्या अध्यक्षस्थानी शाळेचे मुख्याध्यापक प्राचार्य सावंत सर होते तर प्रमुख पाहुणे म्हणून पटाईत सर यांची उपस्थिती होती. यावेळी विद्यार्थ्यांनी भाषण सादर केली. तर कार्यक्रमाचे अध्यक्ष सावंत सर यांनी विद्यार्थ्यांना राजीव गांधी यांच्या कार्याचे महत्त्व सांगितले. कार्यक्रम यशस्वी करण्यासाठी शिक्षक, शिक्षिका, प्राध्यापक, शिक्षकेतर कर्मचारी यांनी सहकार्य केले. कार्यक्रमाचे आभार श्री ,कोळपे पी, एस, यांनी केले.

शिरूर अनंतपाळ शहरातील मुख्य रस्त्याची दुरावस्था;प्रशासनाचे दुर्लक्ष

लातूर (सरकार): जिल्ह्यातील शिरूर अनंतपाळ शहरातील नवयुवक वाचनालय ते नूतन विद्यालय या रस्त्याची दुरावस्था झाली असून अनेक ठिकाणी रस्त्यावर मोठे खड्डे पडले आहेत. त्यामुळे रॉग साईडचे वाहने एकाच रस्त्याने जात असल्यामुळे अपघाताची शक्यता निर्माण झाली आहे. संबंधित विभागाचे याकडे दुर्लक्ष होत आहे. या मार्गावरील नागरीकांना उद्योग, व्यवसाय, शाळा, नोकरी, रुग्णालय महाविद्यालयीन शिक्षणासाठी शहरात यावे लागते. अशा या खड्डेय झालेल्या रस्तावरून जीव मुठीत घेत जीवघेणा प्रवास करावे

लागत असून रात्रीच्या वेळी खड्ड्याचा अंदाज येत नसल्याने सातत्याने अपघात होत आहेत. त्यामुळे संबंधित प्रशासनाने याकडे लक्ष देऊन हा रस्ता तात्काळ दुरुस्त करणे खूप गरजेचे आहे. रस्त्याची दुरावस्था नूतन विद्यालय शाळेच्या समोर झाली आहे. त्यामुळे शाळा सुटल्यानंतर विद्यार्थी मोठ्या संख्येने या रस्त्याने जातात आणि रॉग साईड चे पण वाहने ह्याच रस्त्याने जात असल्यामुळे या रस्त्यावर मोठी वर्दळ होत आहे. यामुळे या रस्त्यावर अपघात होण्याची शक्यता नाकारता येत नाही मात्र याकडे संबंधित प्रशासनाकडून दुर्लक्ष होत आहे.

लिंबागणेश येथे गणेशोत्सवाच्या पार्श्वभूमीवर शांतता कमिटीची बैठक

शिस्त आणि सौहार्दात शांततेत सण साजरे करण्याचे आवाहन

बीड (सरकार): आगामी गणेशोत्सव व ईद ए मिलाद सण आनंदात व शांततेत साजरे व्हावेत यासाठी ग्रामस्थांनी कायदा व सुव्यवस्था तसेच सामाजिक सलोखा अबाधित ठेवावा, असे आवाहन नेकनूर पोलिस स्टेशनचे प्रभारी पोलिस निरीक्षक चंद्रकांत गोसावी यांनी केले. आज दि.२१ गुरुवार रोजी बीड तालुक्यातील लिंबागणेश येथील ग्रामपंचायत कार्यालयात आयोजित शांतता कमिटीच्या बैठकीत अध्यक्षस्थानी बोलत होते.

कार्यक्रमाचे प्रास्ताविक डॉ.गणेश दवळे यांनी तर आभारप्रदर्शन समीर

शेख यांनी केले.गणेशोत्सव शांतता कमिटीच्या बैठकीस पोलिस उपनिरीक्षक आप्पासाहेब रोकडे, सहाय्यक फौजदार बाबासाहेब राख, गोविंद बडे, बालासाहेब ढाकणे, सरपंच बालासाहेब जाधव, राजाभाऊ गिरे, कल्याण वाणी, बाळकृष्ण थोरात, चिंतामण जोशी, वरद जोशी, श्रीहरी निर्मळ, दामु थोरात, शिवाजी वाणी, पांडुरंग वाणी, समीर शेख, रमेश गायकवाड, समीर शेख, बाळासाहेब मोरे, विक्रान्त वाणी, अभिजित गायकवाड, अशोक वाणी, संतोष भोसले, सुरेश दवळे, बाळासाहेब मुळे, तुळशीराम गायकवाड, विठ्ठल

कदम, अकबर सय्यद, अक्षय येडे, शिवाजी शिंदे, बंडू बागल, जीवन मुळे, सुखदेव वाणी, विकास बारागे, पत्रकार हरिओम क्षीरसागर यांच्यासह ग्रामस्थ मोठ्या संख्येने उपस्थित होते.

पो.नि. चंद्रकांत गोसावी म्हणाले की, गणेशोत्सव हा श्रद्धा व सामाजिक एकोप्याचा सण आहे. प्रशासन व गणेश मंडळांनी परस्पर समन्वयाने उत्सव सुरळीत पार पाडावा. यावर्षी राज्य पातळीवर गणेशोत्सव महोत्सव म्हणून साजरा होणार असल्याने ग्रामस्थानी पर्यावरणपूरक मुर्ती, निर्माल्य विसर्जन व स्वच्छतेकडे विशेष लक्ष द्यावे. ध्वनी प्रदूषण, विजेची सुरक्षितता व वाहतुक व्यवस्थेचे काटेकोर पालन करावे. गणेश मंडळांनी ऑनलाईन परवाना घेऊनच गणपती स्थापना करावी. ध्वनीक्षेपक व लाईटिंग ठरवून दिलेल्या नियमांप्रमाणेच वापरावे, जेणेकरून लहान मुले, वयोवृद्ध व आजारी व्यक्तींना त्रास होणार नाही. गणेशोत्सव व ईद ए मिलाद हे दोन्ही सण एकात्मतेचे द्योतक असून जबाबदार नागरिक म्हणून सर्वांनी शांतता व सौहार्द टिकवावे, असे आवाहन त्यांनी केले.

ईद-ए-मिलादुन्नबी जयंती समितीच्या अध्यक्षपदी सय्यद सलीमबापू

माजलगाव (सरकार) ५ सप्टेंबर रोजी साजऱ्या होणाऱ्या ईद-ए-मिलादुन्नबी जयंतीनिमित्त अहले सुन्नतवल जमाअत कमीटी उत्सव समितीच्या अध्यक्षपदी ज्येष्ठ नेते सय्यद सलीमबापू यांची निवड करण्यात आली आहे. त्यांच्या नेतृत्वाखाली उत्सवाच्या तयारीस प्रारंभ झाला असून, जुलूस, धार्मिक व सामाजिक कार्यक्रम यशस्वी करण्यासाठी समिती सक्रिय झाली आहे. दरम्यान सलीमबापू यांच्या अध्यक्षतेखाली विविध उपक्रमांचे नियोजन करण्यात येणार असून, त्यांची ही निवड समितीकडून तिसऱ्यांदा करण्यात आली आहे. इस्लाम धर्माचे सर्वश्रेष्ठ हजरत मोहम्मद पैगंबर यांची जयंती म्हणून ईद-ए-मिलाद साजरी केली जाते. ह.मोहम्मद पैगंबर हे अल्लाहचे अंतिम प्रेषित होते. इस्लामच्या धारणेनुसार अल्लाहने त्यांच्या मार्फत कुराण हा धर्मग्रंथ लोकांपर्यंत पोहोचवला. इस्लाम मध्ये ईद-ए-मिलाद हा सर्वात मोठा दिवस मानला जातो. हजरत मोहम्मद पैगंबर यांनी त्यांच्या आयुष्यात नेहेमीच शांततेचा संदेश दिला आहे. त्यांच्या या शिकवणीची आठवण त्यांनी दिलेल्या कुराणची शिकवण ही सर्वसामान्य नागरिकांच्या लक्षात राहावी आणि त्यांनी आपल्या जीवनात ती अमलात आणायची यासाठी ईद मिलादुन्नबी साजरी केली जाते. यानिमित्त शहरातील आझाद नगर भागात १७ ऑगस्ट रोजी बैठक पार पडली. यावेळी ५ सप्टेंबर रोजी ईद-ए-मिलादुन्नबी निमित्त साजरी होणाऱ्या उत्सव समितीच्या अध्यक्षपदी या भागातील ज्येष्ठ नेते सय्यद सलीमबापू यांची सर्वानुमते निवड करण्यात आली. दरम्यान ईद ईद मिलादुन्नबी निमित्त शहरात जुलूस मिरवणूक काढण्यात येणार आहे. मजीद मध्ये धार्मिक प्रवचन करण्यात येणार आहे. मिठाई, सरबत वाटप केली जाणार आहे.

हे पत्रक मालक मुद्रक व प्रकाशक, संपादक आदोडे साहस पंढरीनाथ यांनी वरद प्रिंटर्स, जालना रोड, सहयोगनगर, बीड-४३११२२ येथे छापून कार्यालय सायं.दैनिक बीड सरकार संत नामदेवनगर, धानोरा रोड, बीड-४३११२२ येथे प्रकाशित केले आहे. मोबाईल नं.९८५०७९४७७९ (या अंकामधील छापलेल्या मजकुराशी संपादक/प्रकाशक सहमत असतीलच असे नाही- वाद बीड न्यायालया अंतर्गत)

Daily Evening Beed Sarkar Owner, Printer, Publisher and Editor Adode Sahas Pandhrinath has Varad Printers, Jalna Road Sahayog Nagar, Beed-431122 (Maharashtra) and Published In Office Evening Daily Beed Sarkar. Sant Namdevnagar, Dhanora Road, Beed-431122. Mobile No. 9850794779

(The editors / publishers do not necessarily agree with the printed text in this issue - under the Beed Court of Appeals)